

5478

²
சிலமயம்

30

முன்னீச்சரத்து
ஸ்ரீ வடிவாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

அறக்கம்
சொக்கன்

வெளியீடு,
முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
சிலபாம்.

பதின்பு :

ஸ்ரீ கமலாம்பிகா சமேத ஸ்ரீகலூசநாத ஸ்வாமி தேவஸ்தானம்
நீழதி திரியுகந்தரி அம்மாள் கலூசநாதர் குநுக்கள்
ஞூபகார்த்த வெளியீடு

294.5
C.C
பாங்குகள்

ஶ
சிவமயம்

முன்னீச்சுரத்து
ஸ்ரீ வடிவாம்பிகை பிள்ளைத்துமிழ்

நூக்கங்
சொக்கன்

வெள்ளி,
முன்னேண்ணாரம் தேவல்லாரம்,
சிலபுப்.

1999.01.31.

வெளியீட்டுக்கர

இலங்காதீபத்தில் ‘அலகீலஸ்வரம்’ என ஸ்ரீ சிவமஹா பூராணம் சொந்தமார் சம்ஹிரிதையில் எடுத்தோதப்பதுவதும், குபஜிகா தந்திரத்தில் ‘தேவலீமாஹிலி பீம்’ எனவும், மார்க்கண்டேயபூராணத்து காமாட்சி விலாஸத்தில் சாஷ்கி பீம், ஸ்ரீ வங்காடிம் எனவும் விதந்தோதப்படுவதுமான சிறப்புக்களைக்க சுக்திப்பிமாக முன்னேச்சரம் விளங்குகின்றது. இத்தலத்திலே ஸ்ரீவாபீதைவரப்பிரத ஸ்ரீ வட்வாம்பிகாதேவி அருளாட்சி செய்து வருகின்றாள்.

இவ்வாறான சிறப்புக்கள் பிக்க தேவியை வியாசபகவாணால் தட்சிண கைவளஸ் பூராணத்தில் (XVI. 94 – 101) துதிக்கப்படுவனும், கொக்குவில் ச.சொருத்தின் முதலியாரால் ஆசிரியவிருத்தத்தாலும், கொக்குவில் சி.சிவம்பநாதபிள்ளையால் பதிர்ஜன்தாதி, ஆசிரிய விருத்தத்தினாலும், பழுதியைல் R. S. தம்பு உபாத்யாயரால் பதிகத்தாலும்; S. M. ராஜப்பாவால் விருத்தத்தாலும், சிவரீ சி. பாலகுப்பிரமணியக்குருக்கள், நவாவியர் சோமகந்தரபுவர் இருவரினாலும் திருவுஞ்சல்விளங்காலும்; பெரியசாமிப்பிள்ளையால் கும்பியினாலும்; கி. வா. ஜகந்நாதனால் விருத்தப்பாவினாலும்; கலாநிதி கா. கைவளசநாதக் குருக்கள் அவர்களால் பஞ்சரத்தினத்தாலும்; சொக்களால் அந்தாநியினாலும்; திருமதி செல்வம் கல்யாணசுந்தரத்தினால் மாணவயாலும் துதிக்கப்பட்டு அருள் பாலித்துவருகின்றவனும் மனம், வாக்கு, காயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவளுமான தேவி வட்வாம்பிகையை இனிமையான தமிழ்பிரபந்தங்களுள் ஒன்றான பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தம் மூலம் ஆசிரியர் சொக்கள் அவர்கள் பாடியுள்ளார்.

இவ்வட்வாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்ப் பிரபந்தத்தில் தேவியை 5 மாதங்கள் முதல் 21 மாதங்கள் வறையான பருவங்களன் காபடி, செங்கினை, தாலு, சப்பானி, முத்தம், வாராணை, அம்புலி, அம்மானை, நீராடல், ஊஞ்சற பருவங்களினுடோக ஆசிரியர் வர்ணிக்கின்றார். பாமராம் பண்டிதரும் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்குச் சொன்னனடையும், பொருண்ணயமும் மிக்கதாக இவியதமிழிலே ஆக்கி ஆசிரியர் அவர்கள் அம்பிகையின் அருளுக்குப் பாத்திரமாகியுள்ளார். அவருக்குத் தமிழுலகு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

நாயன்மார்க்ட்டை வாழ்விடமாகக் கொண்ட ஆசிரியர் சொக்கன் அவர்களைச் சௌவத தமிழுலகு நன்கு அறியும்.

**ஆசிரியர் சொக்கனுக்கு ஸ்ரீ வட்வாம்பிகை தேவியை
திருவுக்கட்டரசும் என்றென்றாம் நிங்காலை கிடைப்பதாக!**

இந்நாலுக்குத் தகுந்த முன்னுறை ஒன்றினை வழங்கிய எனது சகோதரர் பேராசிரியர் கா. கைவளசநாதக் குருக்கள் அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகளூடன் கூடிய நமஸ்காரங்களை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பாரம்பரியமாகவே 1948ம் ஆண்டுமுதலாக ஸ்ரீமுனினாத பெருமானுக்கும் ஸ்ரீவட்வாம்பிக்கும் நடைபெற்றுவரும் ஸ்ரீசார்ச்சகனை தினத்தின் பகுதானிய வருத்தது ஸ்ரீசார்ச்சகனையின் இறுதிநாளை இன்று இந்நாலை வெளியீட்டு எனப்பதில் மகிழ்ச்சியவைக்கின்றோம். இதனை அம்பிகையடியவர்கள் அனைவரும் படித்துப் பயன்பெறுவார்களாக.

இந்துவிலை கணவி வழவில் வடிவமெத்துத் தந்த யாழ்ப்பானத்து
Institute of Informatics Studies நிறுவனத்தினர்க்கும் கணவி அச்சுப்பதிப்பு
 செய்த கங்கை கொம்பியூட்டர் நிறுவனத்திக்கும் எது நன்றியினைத்
 தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

திருவேணு கல்லூரியின் இத் தெப்புச் சங்கங்கிலே ஏற்ற
 வத்வாம்பிகூ தேவியின் மதக்கமலைக்கூல் இந்துவிலைக்
 கமரபிரிக்கிள்ளோம்.

கார்ய கலாமந்திரம்.
 ஸ்ரீ முன்னேஸ்வரம் தேவஸ்தானம்,
 சிலாபம்.
 வெகுதானிய தெப்புச் சங்கங்
 31.01.1999

க.திருத்தினகலைஞரத்துக் குகுக்கூ
 பிரதான குருவும் தர்மசுத்தாவும்,

சிவமயம்

திலக்கியகலராதி
**பேரசீரியர் கா. கைலாஸநாதக்குருக்கூ அவர்கள் வழங்கிய
 முன்னுரை.**

சொக்கன் பெரும் தமிழ் அபிமானி. அம்பிகையிடத்தில் பெரும் பகுதி
 புண்டவர். முருகபக்தன். என்னிடம் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்ற மாணவர்களுள்
 என்றும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கும் ஒருவர். குருபக்திமிக்கவர். தன்னாசான்
 தன்னொடு கற்றோன். தன்மாணாக்கள் பாயிரம் எழுதுவதற்கு உரியவர் என்ற
 முறையில் உரிமையுடன் இப்பாயிரம் வழங்குகின்றேன். முன் ஒருமுறை வடிவழகி
 மீது பாடல்கள் பாடியுள்ளன. இப்பொழுது வடிவழகிகள் பிள்ளைகளத்துமிழ்
 பாடுகின்றார். சொக்கன் வாய் மூலமாக வடிவழகி மேல் இப்பிரபந்தம்
 வெளிவருகின்றது. அழகே உருவானவர் வடிவழகி என்றும் அழகையும்
 அவளையும் பிரிக்க முடியாது. நேரில் பார்த்தவர்கள் இதனை நன்கு உணர்வர்.

பிரபந்தங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பெறிதும் அழகு செய்கின்றன.
 இப்பிரபந்தவகையைச் சார்ந்தது பிள்ளைகளத்துமிழ்.

‘வடிவாவல்தூ விவரஜிதூ’ என்பது வலிதாசலூஸ்ரநாமங்களில் ஒன்று.
 வயது வகுக்கப்படாதவள் என்பது இதன் பொருள். ‘பாவணாகம்யா’ என்பது
 இன்னொருநாமம். பாவணையால் அடையத்தக்கவள் என்பது இதன் பொருள். பாவணையினால் சிறுபருவம் ஒரு பொழுதும் காணாத உலகமாதாவைச்
 சிறுமியாகக் கற்பித்து, சிறுமியாக இருக்கும் இப்பிரபந்தத்தில் காப்புபருவம்,
 செங்கறைப்பருவம், தாலாப்பருவம், சப்பாணிப்பருவம், முத்தப்பருவம்,
 வாராணைப்பருவம், அம்புலிப்பருவம், அம்மாணைப்பருவம், நூடாந்பருவம்,
 ஊஞ்சற்பருவம் என பத்துப் பருவங்களைக் கொண்டு அவ்வெங்பருவ
 நிகழ்ச்சிகளை மனமார வழுத்தி கவிதையால் களித்ததன்விளைவை
 இயில்லைத்துமிழ். இப்பாடல்கள் நூற்றும் பெரும் உணர்ச்சிப்பெருக்கு
 பாடல்களாகப் பருணமிக்கிறதைக்கண்டு சுவைத்துப் பேரின்பம் கண்டோம்.
 அம்பிகையை பாலையாக, சிறுமியாக, பாலாப்ரமேஸ்வரியாகப் பாவணை செய்து
 உபாசிக்கும் முறையினருக்கு இப்பாடல்கள் பெரும் அர்த்தபுற்றியை
 உடையவை. சொற்சவை, பொருட்சவையிக்கவை. சுவைக்கச்சவைக்கத்
 தெவிட்டாதவை.

இவ்வகையாக, சிறுமியாக வளர்ந்து சகல குணங்களும் மிகுந்து
 விளங்கும் பருவங்களைக் காளிதாஸன் குமார சம்பவம் எனும் மஹாகாவியத்தில்
 தனக்கு உரிய முறையில் முதல் சர்க்கத்தில் சீலபாடல்களில் வரணிக்கிறார்.
 இதுவும் கற்பனை வழி எழுந்ததே. சுடினையற்றுத் தீவிரானான.

கவிகள் தத்தம் சாதுர்யத்தால் சாதிக்காதது என்ன இருக்கிறது. வாழக
 சொக்கனின் கவிதை சாமர்த்தயம்.

62, TARNICA ROAD,
 HOWICK, AUCK LAND,
 NEWZELAND.

18.01.1999.

கா. கைலாஸநாதக் குருக்கூ.

சந்தே விவரங்களை வெளிர்க்கல்

1. ஶ்ரீ விஜயா குருவணாம் பொரு ஹத்யைக் கூடுதலானாலும் அவன்னைக் கிருதங் ஷைதவர்சாஸாஹர விதமாவிடாவிட்டார் தீந்திலீர வழித்தேர்த திலைசுவங்க றாவிலைத் தங்பாடு பெயாம் தாம் எழவீ. வழிவாங்கிகள் முதிர்ச்சில் வடத் தீர்த்தாதாரி॥
 2. சீதி பூ. ஹதக வராறு விளக்காட்டப்பாம் கொரானை பூர்வமாக சொல்வா பன்னாட்டி ஹாவிசங்க விரை பூர்வாக்காம் போற்றுவது வாய்ப்பாக ஹத்தாகாம் தீதவையா சபாநிததாகாம் விளாக்கப்படுவதிட்டும் பராவாம் தாம் எழவீ. வழிவாங்கிகாம் முதிர்ச்சில் வடத் தீர்த்தாரி॥
 3. விநாக்கிரமனா ஸ்ரூவிராகாசாததிலீலூக்காலவ வூப்புத்தாம் கலவுகால்தி வீட்டாவு அந்தி பொதிரதெல்லுமைக்கத: சூதஷ்டாப் பார்வையை விதிநிதி சிறுநோவ்வை ஸ்ரூத்து) விழிராமிததாம் தாம் எழவீ. வழிவாங்கிகாம் முதிர்ச்சில் வடத் தீர்த்தாரி॥
 4. சூதாவிலை சுவாக்கிண்ட வூதிசிபரா விரிவாவால்கள் சமாகாரந் ராஜ்ஞி. தாக்காட்டவில்லை) பராவிவிசுவையாவாம் விவிலையாவாவிதாஞ்! ராகத: குறித கஜ்ஜானா விரசாவியுமிகைத: ஸ்ரூப்பாதிரதெல்லுப்புத்தாம் தாம் எழவீ; வழிவாங்கிகாம் முதிர்ச்சில் வடத் தீர்த்தாரி॥
 5. விவைப்பாதி விவைதி வெறிவத்துடைனை ஸ்ரூப்பா பரவராமதெல்லுப்புத்தாம் தீர்த்தாரித முன்று ஏற்பாடுகில்லை கூராங்கும் கூத்தாடி! பூத்தீர்ப் பார்வையா சிவில்மாம் கிவுயாதாம் பராக்கத) குறுதகவும் தீர்த்தாம் தாம் எழவீ. வழிவாங்கிகாம் முதிர்ச்சில் வடத் தீர்த்தாரி॥

ଶତ ରୂପ ଛାତ୍ର

உள்ளடையை

பக்கம்

வெளியீட்டுரை	I
முன்னுரை	III
குலதெய்வணக்கம்	
விநாயகவணக்கம்	
அவையடக்கம்	
1. காப்புப் பருவம்	1
2. செங்கீரைப் பருவம்	6
3. தாலப் பருவம்	11
4. சப்பாணிப் பருவம்	16
5. முத்தப் பருவம்	21
6. வாரணைப் பருவம்	26
7. அம்புலிப் பருவம்	31
8. அம்மாணைப் பருவம்	36
9. நீராடற் பருவம்	41
10. ஊஞ்சற் பருவம்	46
நிறைவுரை	51
பாடல் முதற் குறிப்பகராதி	53

குலதெய்வ வணக்கம்

நலந்தி கழுதிரு நல்லையிற் கந்தனைச்
சிலம்பு மெல்லடிச் சிற்றிடை யாரோடும்
இலங்கி எங்களுக் கிணனருள் ஈந்திடும்
பொலங்கொள் வேற்படை யாளனைப் போற்றுவாம்.

ஸ்ரீராம் - பொன்

விநாயகர் வணக்கம்

ஓம்எனும் பிரணவத் தூருவாகி உலகெலாம்
ஒருவனாய் விக்கினங்கள்.
ஒன்றுமே இன்றிநன் றாகவே! அடியவர்
உள்ளஅணை மீதமாந்து
நாம்எனும் ஆணவப் பிணிகடிந் தவர்தமது
நவையறித் தருள்கூரந்து
நாதனாய் ஞானமளி போதனாய் ஜந்துகர
நம்பனாய் நிலவுமெந்தாய!
போம்எமது வழியெலாம் கலங்கரை விளக்கமாய்ப்
பொலிந்திடும் ஆனைமுகனே!
புத்திசித் தியெனும் பொன்னெழிற் பாவையர்
புகலிடங் கொள்ளுமார்ப!
ஆம்என இசைந்தெனக் காதரம் ஆகிடுன்
அன்னைமுன் ஸீசரத்தூள்
அகிலாண்ட நாயகிக் கன்புடன் அளித்திடும்
அருந்துமிழுக் கவிதழையவே.

விக்கினங்கள் - தடைகள். நவை - குற்றம்.
அகில - அகிலம் (அகிலாண்டம்) - எல்லா அண்டகளும்.
ஆதரம் - ஆதாரம். தழைய - சிறக்க.

ந் வழவரம்பிகை மின்சைத்தமிழ்.

1. காப்புப் பருவம்

சிவபெருமான்
கோவணம் துண்ணமே ஆயினும் கோவணம்
குள்ளிடா மன்றாடியைக்
கூடியே அள்ளவந் கொள்ளையின் பங்கொளக்
கொழிதமிழ்ப் பாட்டிசைத்த
நாவணம் மிக்கவர் நால்வருக் கருளினை
நல்கிவி டளிந்ம்பண
நம்பியே பாதுபந் கயமீது வீழ்ந்தெழது
நாவலித் திட்போற்றுவோம்
சாவணம் செலவிடா தும்பவணம் காட்டவும்
சந்தமார் தமிழ்கேட்கவும்
சிலாபநன் எகரத்து முன்னையம் பதியினைச்
சார்ந்தளம் வடிவழிக்கையைப்
பூவண மேனியொடு பூத்துக் குழங்கிடும்
பொழிலெனப் பூண்ணிந்து
பொலிந்திடும் செல்விதைண ஆகத்தி விற்கொண்டு
போற்றிப் புரக்கவென்றே.

01

அண்டசரா சரமனைத்தும் அருளாற் பேணி
அவ்வவற்றிற் கேற்றவெலாம் அளிக்கும் அன்னை
பண்டையநற் கவிவாணர் பலரும் பாடிப்
பரவிந்தின் றருள்வேட்ட பாவை யாட(கு)
உண்டுறங்கி உலகினிலே உழலும் நாயேன்
ஒருசிறிய தமிழ்மாலை புனைந்து குட்டல்
“மண்டுமொளிக் கத்ரிவனுக் கிணைநான்” என்று
மமதைகொளும் மின்மினியின் மடைமை அன்றோ!

ஆயினுமே திருமூலர் கூற்றிற் கொப்ப
அவளாடிக்கோர் பச்சிலையாய் ஆனாற் போதும்
பாயருளை வெள்ளமென வழங்கும் அன்னை
பராசக்தி கடைக்கணிப்பாள் என்று நம்பிச்
சே(ய)யானும் என்பிள்ளைப் பாட்டைச் சாத்திச்
செம்மலர்நோன் றாளினையைப் பணிவேன் தூயும்
“போயிடுன் முன்வையேல்” என்னா ளாயின்
புலவர்களும் புறந்தள்ளார் போற்றுவாரே!

திருமால்
தடிக் கேட்க ஆளில்லைத்
தறுதலை என்றே தாய்கவலச்
சந்தும் அஞ்சா தயவேலகித்
தறதற என்றே உறிஞ்சிச்
சட்டி வெண்ணைய் உண்டாலும்
சந்தும் வெகுளி கொள்ளாமல்
தங்கள் மகன்போல் அரவணைத்துத்
தழுவி மகிழும் ஆயச்சியரின்
குட்டிப் பிள்ளை, கோபாலன்
குறும்பன், திருவின் மணவாளன்
கோலக் கார்நிற மேனியினாள்
குட்டிப் பாகும் முக்கணியும்
காணாச் சுலையின் சொல்லழகி
கவினார் பொழில்குழ் முன்னைவளர்
கனியை இனிதீத காக்கவென்றே.

02

- (1) முகவும் - கிழிந்த கந்தலானட், கோவணம் - 1.கெளப்பை(கச்சை), 2.அரசுகியல்பு மதிராம் மன்றில் ஆடும் சிவபெருமான், - நால்வர் - சமயகுரவர் நால்வர். முளிம் - நம்பெருமான் (சிவன்), சாவணம் - சாகும் வண்ணம், பூண் - ஆயுரணம். ஆகும் உடல், மார்ட்.
- (2) கவல் வருந்த.. ஆயச்சியர் - இடைச்சியர், தீரு - இலக்குமி., கார் - முகில். தவிழ் அழகு., கனி - கனியை ஒத்த வழவழகாம்பிகை

முருகப்பெருமான்
 வேத ஞானபி பூரணன் பிரமன்
 மேதை அல்லவென வைத்தவன்
 மேவி செம்பவன் மானவன், கருமை
 மேவி கண்டமுள எம்பிரான்
 காதல் கொண்டுசெவி தந்து நந்கதினையக்
 காட்டும் 'ஓம்'என்றுமொர் யந்திரம்
 கருது நற்பொருளை உறுவனக் கொனலும்
 கணிவிகொண்டு போருள்ளி ரித்தவன்
 சீத மார்த்தியில் ஒத வைத்ததெழு
 சிந்தை நங்குகுடி கொண்டவன்
 சீறு வேலும்முகம் ஆறு மோடுசென்று
 தேவர் துண்டமான் தோடு டினோன்
 மோது வேலவிழிகொண் டாடுங் குத்தனைத்தன்
 போக வாக்தியில் விழ்த்திய
 முன்னை வாழுக்கி தங்கள் அன்புமிக
 முந்தியே பாக்க என்றாலே

03

வைவக்கடவுள்
 ஆணவம் மிகுத்திட அனைத்துமே தன்னுடைய
 ஆக்கமென் நகங்கரித்தே
 அனலாம் தன்விலும் தான்பெரியன் என்போன்னி
 ஜிந்துதலை யான்தானென
 வீணவாயத் திரிந்திட்ட வேதனின் தலைபொன்று
 விழுந்திடக் கிளினினாகென
 வெங்கெய தீழுகன் விழுந்துபரி நாசமாய
 மேதினிவிட் போடுவாகைக்
 காணவே சுவானவா கண்தமர்ந் தூர்க்களைக்
 காக்கின்ற காவலாகைக்
 கருநீல மேவியொடு கணல்விழிப் பார்வைகொடு
 காட்சியான் அபோறந்துவோம்
 புனரவி வோடுபுறி அதுழைந் தேக்யத்
 துரிபோர்க்கும் எந்தையாரின்
 போன்னெழிற் பாலையைச் சங்குவனை யாளினைப்
 போந்திப் புரக்க என்றே.

04

- 03: பரிபூரவன் - முழுமையானவன்., மேற்கெ - பேரரிவாளி., கண்டம் - கருத்து. சீதம் ஆர் - குளிர்ஸம மிகுந்த., மோக ஸாகிரி - ஆசையாகிய மயக்கம்., முன்னை - முன்னிச்சரத்தின் மருஷ.

04: அஸலாம் - தீவியத் திருக்கருத்தில் ஏந்தி ஆபயங்குஞ் சிவன்., வீஷநான் - பிரமன். சுவாமி - நாய்., புலி அதழ் - புலித்தோல்., கயத்துரி-கயம் -யாவன)யாவனத்தோல். பூரக்க - காக்க.

வீரபத்திரக் கடவுள்
 தக்கன் தன்னை அழிவத்தின்
 தலைவன் ஆகத் தக்கவனாய்த்
 தகுதி நோக்கா திறுமாந்து
 தலைவன் தன்னை மறந்துசெய்ய
 புக்க வேள்விக் கமர்களும்
 புகுந்தார் புகலையா
 புன்னால் கழியச் சிவங்குவப்
 போந்தான் அழித்தான் புல்லியரை
 சொக்கத் தங்க மேமியினான்
 சுந்தரங் கீடலை எழுமுண்மை
 சொல்லா வஸ்ரீச் செய்கையினாற்
 சூதினர் உணர் வைத்துமகன்
 மிக்க வீர பத்திரினை
 வேண்டிப் பரவித் துதித்திடுவோம்
 வேயின் தோளி முன்னையானை
 விழைந்து நன்கு காக்கவென்றே.

05

அரிகருப்த்திரா
 “பாரினில் விண்ணிற் பாதலத் தினில்வாழ்
 பவர்எவர் எனினுமே யாகப்
 பதிக்குவன் கருத்தை எனில்அவர் தலையிற்
 பசுய்யாய் ஆகு” சீர்ராண
 ஸரவில் கொடியன் வேல்யு வருத்தை
 ஸந்தவன் மீதுசோ திக்க
 ஏற்றினன் அஞ்சி ஓடியே மாயன்
 இடஞ்சுரன் யெதிட மாலும்
 ஒரெழிற் களினி உருவடன் தோன்றி
 உலுத்தனை உயிர்கவரங் திட்டான்
 ஒடியே ஒளித்த அரவனவன் திரும்பி
 உருவினில் மோகினி யாள
 காருருக் கணியைக் கலந்தவன் கலந்த
 கவப்பீனில் தோன்றிய ஜூயன்
 கடும்புலி ஜார்தி, கால்பிடித் திருவோம்
 முன்னையாட் காத்திட என்றே.

06

- (11) மாலைத்தின் - உலகத்தீன், புக்க - புகுந்த, புகல் - ஆதாரம்,
மஸ்வியர் - இழிந்தோர்(தேவர்கள்), துதினர் - குஞ்சியாளர், பறவி - போந்தி,
வேடி - ரூங்கில்.

(12) பொய்யெ - ந்று, ஏற்றினான் - எருத்து வாக்காத்தாவான் சீவன்,
கணி கணிப்பாலும் அழகி, ஊர்தி - (வாக்கமாகக் கொண்டு) செலுத்துவோன்.

மாகாளி

இதழகளைப் பிரிமுன் வருகின்ற இருபந்தன்
இருப்பிழம் பணைய மேனி
உருத்தெழுந் தெங்கனும் கனங்பொறி பூக்குமிரு
ஏற்றமார் செய்ய விழிகள்
கதம்பிரித் துவக்கத்தின் கொடுமைகள் அனைத்தையும்
கலைநீதிட்டங் குரியிப்புகை
கங்காளோடு வெங்கான் கத்திலே
கதித்தெழுந் தாழும்ஆடல்
வதம்பல புரிந்துகொடும் அரக்கனை அழித்துவின்
ணவர்களுக் கிதம் அளிக்கை
வாய்த்துபேப் ரண்ணைய காளியைப் பயத்துடன்
பத்துமிகப் போற்று கிள்ளோம்
பதம்பஞ் சிளாந்திசெய்து பவளத்தை இதழாக்கிப்
பால்வைய் பற்றகளோடே
பழம்பெரும் முன்னையின் கழையறும் தோளியைப்
பரிந்துமே காக்க என்றே.

07

கலைமகள்

பாலோடு தேங்கலந் தால்வைய சொல்பொருள்
பதமாய்க் கலந்து புலவர்
பாழுடும் பாடலின் கவைந்தயுந் திடுகின்ற
பாவைவெண் கமலாசனி
ஞாலமிசை இசைபோக்கி நவையறுத் திடுகம்பன்
நன்னையக் காளிதாசன்
நலமிக்க செந்தமிழ்க் கவிகுமர குருபரன்
நாவினில் அமர்ந்த செல்வி
கோலமிகு வெள்ளாட வெள்ளன்கிள் செப்பாலை
வீணையுந் தரித்த அன்னை
குவலைத் தறுபத்து நான்கெனும் கலையெலாம்
குடைநிற்ற காக்கும் அரசி
வாலையைய் முன்னையில் வந்தருளி எங்களின்
வாழ்வினுக் கொளி விளக்காய்
வளர்கின்ற மாதேவிக் காக்கீவ வேண்டுவும்
வழுத்தியே காக்க என்றே.

08

07: பிழம்பு - கட்டி, கதம் - கோபம், பூட்டை - உருதிப்பாடு, வதம் - அழிப்பு, பதம் - (பாதம்) கால்கள்., கழை - மூங்கள்.

08: அனைய - போன்று., ஞாலம் - உலகம்., இசை - புகழ்., நவை - குற்றம்.. குவலையம் - உலகம்., வாலை - சிறுமி. வழுத்தி - வணங்கி.

திருமகள்

திருமால் உளம்மசிழ அவர்மார்பி லேதிகழும்
திருவாட்டி எங்களது பெருமாட்டி
சிறுவாயி லேமுறுவுல் பெரும்ஜூழி ஆம்விழிபில்
தெரிவாதும் நற்கருணைச் சீமாட்டி
மருவா தவத்தருக்குப் புவிவாழ்வு வெந்துயராம்
மகிழார்கள் ஆயினுன தருளாட்சி
மருவும் நலத்தருக்கோ அளகா புரிக்கத்திபன்
மதிக்கத் தகும்பெருமை அகட்டாமே
கருவா தனைக்கெதிராய் அழுமாதி செய்வரிவின்
கன்காலம் இன்பினிலே தினைப்பார்கள்
கட்டாரும் நஞ்சையுண்டே அழுதார வைத்தவளின்
களியான முன்னைவளர் எழிலானா
உருவான செங்கமலைத் துறைவாய்! மனக்கனிந்தே
ஒருகால மும்விடுத்து நீங்காமல்
இணையாக நின்றிடவென் நிதமாக வேண்டுகிறோம்
இனியா என்கையுபரந் தருள்வாயே.

09

தமிழ்த்தாய்

எந்தமிழே! ஏற்றுமிழே! ஏற்றுமிகு தமிழே!
இன்பருளும் தெய்வதமே! இனையிலின் தாயே!
அந்தமுனக கிலலையென வந்தனைகள் செய்ய
ஆயியத்தோ டருகமர்ந்து சீரிளைம கொண்டாய்
சொந்தமென உன்னடிகள் குடியுளத் தேத்திச்
சுந்தரியே! அஞ்சலியைத் தந்திடுவோம் என்றும்
பந்தமறுத் தின்பமளித் தெங்களினைக் காக்கும்
பராசக்திக் கரணாக நின்றிடுக நீயே.

10

(9) ஆயி - கடல்., மருவா - அனையாத், வாதனை - வேதனை,, மாகாளிக்கு அதிபன் - குபேரன்.. (அளகை - அஸகை என்னுமாம். மயவை பேய, முளி), (முளி + ச்சரம)முளிச்சரம் முளி வழிபட்டால்-அலகீக்கவரம் எனவும் (முன்னாத் தோன்றியது என்னும். போருளில் முளிச்சரம் எனவும் வழங்கும்.

(10) முப்புதம் - தெய்வம்., ஆரியம் - சம்ஸ்கிருதம்., பந்தம் - கட்டு, தனை., அபா - காப்பு.

2. செங்கீரைப் பருவம்

பன்னுதற் கிண்ணியிய சொன்னயப் பேந்தமிழின்
பண்ணிசையி வேகுளிர்ந்து
பழமணப்பி வலமதுதிகள் மனமகிழ் முறைவலோடு
பிற்நுநார் செவிமடுத்துக்
கன்னவது சாந்தினவக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய்த
கட்டியின் இனியவான்
கவினாரு செவ்விதம் மலர்த்தியே கேட்பவர்
கனிந்தருக ஒவியமுப்பி
அன்னையே! உன்னரிய அனிச்சமலர் மேனியால்
அம்புவியி வெதவழந்து
அனைத்திலும் புதிதமாம் கங்கையின் மேலான
அரியவமிப் நீர்வழித்துச்
சின்னவுன் வாய்நோவக் கிர்கிரென் நோலிசெய்து
செங்கீரை ஆழயருளே
சிவதலைத் துயர்தலம் எனப்பகர் முன்னையாய்!
செங்கீரை ஆழயருளே.

11

ஆற்றும் பூசை நேறிமாறு
அந்தனை ஆற்றித் துதித்திடவும்
அனைந்தே உன்னன் அடியார்கள்
அருள்தா என்றே அற்றிடவும்
போற்றிப் புகற்று பூர்த்துப்
புலவோர் பாமழை பொழிந்திடவும்
பூவார் சோலைப் பதுமலராங்
புளைந்தே மாலை சாத்திடவும்
கூற்றைக் குத்தித் தூத்தாடி
குதூகவித் தூங்னை நோக்கிடவும்
குளிந்துன் திருவாய் திறுந்துநீ
குவைய மெல்லாம் மகிழ்வெய்த
ஆற்றின் ஒழுக்கின் மென்மெலை
ஆடுக இவிதே செங்கீரை
ஆதியின் முன்னைப் பெருவாழ்வே!
ஆடுக இவிதே செங்கீரை.

12

11: பன்னுதல் - கூறுதல், பழமறை - பழமறையான வெதங்கள்., கன்னல் - கரும்பு, கவின் - அழகு, அம்புவி - அழகிய பூி (அம் - அழகிய), செங்கை - தவழும் பொழுது குழந்தை வாயிலிருந்து ஏறும் 'கீர் கீர்' எனும் செழுமையான குரலோலி.

12: ஆற்றுதல் - செய்தல், நூறி - முறையை, கூற்று - யமன்.

ஆயிரம் இதழ்கொண்ட தாமனை மலரிலே
அமர்ந்தருளும் எம்பி ராட்டி!
அகிலமுடன் அண்டங்கள் சராசரம் யாவுமே
அனைத்துவாழ வளிக்கும் அன்னை!
பாயருள் வெள்ளத்தீ வேதினைத் திடத்தை
பாலிக்கும் மேன்மை யாட்டி!
பாலகி வடிவகொண் ட்ரவிந்த மீதிலே
பரிவுள் இருந்த உன்னைத்
தோயுமன் பெறுவந்த இமயத்து ராசனும்
தோகையெனும் மேன்னை யாளும்
துதித்துமே மார்பார அனைத்துநன் மகளைன்று
சௌந்தரமும் கொண்டாடவே
ஆயுமறி வானநத ரூபினி! முன்னையாய்
செங்கீரை ஆழயருளே
அழுதவாய் மலர்த்திநீ கீர்கிரென் நோலிசெய்து
செங்கீரை ஆழயருளே.

13

சிவனவன் சக்தியையுஞ் சக்திசிவன் தன்னையும்
சிறப்புன் சன்ற பின்னைச்
சிவமச்கதி இருவரும் உலகுமிகுக் குருத்தருவர்
சிவஞான சித்தி கூற்று
இவையெலாந் தோற்றினும் சிவன்மாணி சக்தியும்
ஏற்றுமார் கண்ணி யேயாய்
இதுவும் துறைக்கின்ற உண்மையே ஆய்ந்திடன்
ஏற்பதே மறுத்த வில்லை
பவவினை கொண்டுலகிற் கருவிருந் தழலாது
பாலிக்கக் குழவியாகப்
பாரிஸில் வந்துவழி பாலகி! முன்னையறை
பத்துருக் கெய்ப்பில் வைப்பே!
சிவமெனும் செம்பொருட் குபிரன் செல்விந்
செங்கீரை ஆழயருளே
சிறநினைப் பெரியவிழி கரியாளி மேனியாய்!
செங்கீரை ஆழயருளே.

14

11: பூர்ஷம் - நிற்பனவுமான உபிர்கள்., பாலிக்கும் - காத்தருளும்.,
பாலகி சிறுமி, காப்பவர் எனவும் கொள்ளலாம்., தோகை - மயில்(சிவையாகு பெயர்)
பியான் என்ற இமயமலை அரசனும் அவன் மனைவியான மேனையும் செய்த
நவநிறம் பயனாக அவர்களுக்கும் புதல்வியாய் உருக்கொண்டு தாமனை மலரிலே
ஏழுதருளினாள் எம்பிராட்டி.

14: பூர்ஷ பின்னை - பெற்றுபின்னர், மாணி - பிரமசாரி, பவவினை - பிறவிக்கான
நல்லினை, நல்லை, வய்ப்பில் வைப்பு - தன்றுவழும் காலத்திற்கென்று சேர்த்து
நாயகரும் செயிப்பு, செம்பொருள் - செம்மையான (மேலான) பூர்ஷபொருள்.

நீ வழவரம்பிகை பின்னைத்தலிற்.

பாட்டி னால்வழி பாட்டினால் மறை
பரவலால் ஓவின் நெண்றும்
பாய்ந்துமே அருவி வீழ்தல்போல் ஆர
வாரம் மிக்கதாம் முன்னையில்
எட்டிதழக் கமல வாவியில் இணை
இன்றூம் வளிவந் துளரவால்
இனிய தந்தமன முறுவ தெப்பொழுதம்
எங்களும் பரவும் அல்லவோ?
கூட்டியே இனிய பாலுடன் நறிய
குன்றினிற் குநவர் தந்ததீன்
குளிந்த பாலதயிரும் இனிய முக்கனியும்
கொண்டு நல்வுப்பி டேகங்கள்
ஆட்டுவார் அரிய தொண்டிலே மதிழுந
தாடுகசெங் க்கூரேயே
அவனி எங்குமுன் புகழ்ம ணந்திடந்
ஆடுகசெங் க்கூரேயே.

15

முகில்மதிவில் கயலோடு நிலமல் மாங்கனியும்
முத்திளோடு சிவந்த பவளம்
முழுமையந் தாங்கியழ கொழுக்கே வஞ்சியென
முத்தளைக் கனிய வலக்கும்
அக்லாண்ட சுகவரி கொரிக்கொ மாரிழ யர்
ஆதிபரா சத்தி உமையே!
ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத சோதியொளிர்
அந்தனுக் கிடம எத்தாய்
சிலகைகொண்ட மயிலால் வண்டினம் மலர்களைத்
தேடியே ரங்கநிக்கக்
சேர்முகில்கள் இடுத்துமழை பொழிந்திடச் சிறுடன்
சிறுந்தவளம் நிறையு முன்னை
சகத்தினிற் ரகலைமைப்பை அமைத்திடும் தேவியே!
செங்கூரை ஆடியருளே
சித்தத்தில் நித்தமொளிர் உத்தமி! நீங்கு
செங்கூரை ஆடியருளே.

16

15. ஏ - புதிய்., இனிமை + நறும(இன்றூம்) - இனிய நன்மணம்.,
நூவர் - குறிஞ்சிநில வாழுநர்., அவனி - யும்.
16. நில மலர் - எட்டு(திலம் - என) மகளிரின் ருக்கினை எட்டுவுக்கு உவயிப்பது
புலவர் மரடி, வஞ்சி - ஒரு கொடு(சிந்திய கொடு) பெங்களின் மெல்லுடலுக்கு
உவைம். சிலகை - (மயிலின்) கொள்ளு..., ஆல (ஆல்) - மயிலின் குரலையும்
அதன் ஆடலையும் குறிக்கும். சகம் - யும்.

நீ வழவரம்பிகை பின்னைத்தலிற்.

9

சந்திரமண் டலநடுவில் லலிதமகா நித்தையாய்த்
தன்கலை கள்பதி னாருடன்
சர்வபரி பூரணியென் பெறவெவரும் ஏத்தனளி
காலுவை ஒவ்வொர் திதிக்கும்
நந்தலில் வெவ்வேறு நவமான யெய்ப்பெற்று
ந்தகலை கள்ளுவ் வொன்றுமே
நாள்தொறும் வளர்ந்துபின் கொடுங்கிநின் றரியவாம்
நாடகம் பயிலு நங்காய்!
பந்தியில் உணக்கொண்டு வந்திக்க வந்தருள்
பிரிகின்ற நன்னெஞ் சினாய்!
பூரணி! பூரதனி! கெளமாரி! சங்கரி!
போதுமிக் கருளு முன்னைச்
சிந்தெறிற பதிவாழும் சுந்தரி! சுதந்தரி!
செங்கௌர் ஆடி யருளே
சீலமார் பாலகி! ஏலமார் குழலிநீ!
செங்கௌர் ஆடி யருளே.

17

கால, குல, நாம, சுந்த மொடு நாத
விந்து, நூனகலா சிவமான
கருது நவபுவன மெனுயிலைவகள் சக்தி
சிவமுடைய கோணம் ஒன்பாலும்
சால மிகுதினிற் கோலும்பு இணையச்
சங்கமித் தீடலின் விளைவாகச்
சாற்று முயரதொழில்கள் முள்ளும் முறையாகச்
செய்கை நிகழ்வ வாம்பு_னர் வழ
ஆல மொளிரகண்டற காதாக் கள்தநும்
அஞ்சொலின் மங்கக நீண்டோ!
அன்றி உ_ந்தணையோன் நின்றி ஒருசெயலும்
ஆகி டாதெனவும் அறிவோமே
தூல உருக்கொண்டு முன்னை நகர்வதே
ஆடுசெங்கௌரை இனிதாயே
சோதி ஏழில்நங்கை! மாலவனின் தங்கை!
ஆடுசெங்கௌரை இனிதாயே.

18

17. நித்தை - என்றும் உ_ள்ளவன்., தன்கலைகள் - குளிந்த (சந்திரனின்) கூருகள்.,
நந்தல் - கெடுதல்., நவமான - புதியவான்., புத்திபில் - உ_ள்ளத்தில்.,
வந்திக்க - வழிபட., பூரதனி - பழையவள்., சழில் - அழகு., சுந்தரி - அழக்.,
சீலம் - ஒழுக்கம்.
18. நவமானம் - ஒன்பது உலகங்கள். இவற்றை நவ வியுகம் எனவும் கூறுவர்.
(வியுகம் - பகலவெநுப்பு) சக்திகோணம் ஜித்துடனே சீவீகோணம் நாலும் கூடுவது
முத்தொழிலும் உடன்பாவதற்குக் காரணம்* எனு வாமகேகர தந்திரம் குறிப்பதாய்
சைவ எல்லப்ப நாவலர், செளந்தரிய ஸகரி உ_ரயிலே கூறியுள்ளார்.
சங்கமித்தல் - கூடுதல்., ஆலம் - வீட்டு.

கார், கூதிர், முன்பளி, பின்பளி, வேளிலொடு
காலைபின் மாலை எனலும்
கருதியே மாதம்ஆண் டிறியுக மென்னலும்
கருத்தி வாளங் கணக்கு
கார்குழந் கந்நையினைத் தாங்குவஞ் சிக்கொகு!
காலவா தீதை நியே
கனிவியிகு குறவியாய் உணையென்னு வோமெனிற்
கடைகெட்ட மூடர்ஸ்ரோ?
ஆர்ப்பரித் தெருகின்ற அலைகள்ளிறை பேராழி
அதவில்நாம் பரமானுவாம்
அயினும் பேராசை கொண்டுகேளச் சிறுமியாய்
அகத்தினிற் கொண்டு விட்டோம்
சீர்மிகும் செல்வினம் சிறுமையை மறந்துநீ
செங்கீரை ஆடி யருளோ
சிவனையே பித்தாக்கும் முன்னையின் செல்வியே!
செங்கீரை ஆடி யருளோ.

19

முன்னைப் பதிபின் பெருவாழ்வே!
முத்தோர்க் கெல்லாம் முத்தவளே!
முத்த கணபதி மதியேற
முத்தம் இட்டு மகிழ்பவளே!
பின்னைக் குமரன் வரக்கண்டு
பித்தாய் அவனை அணைப்பவளே!
பெரிய சிவனின் பெருமாட்டி!
பிறங்கு மாலுக கருந்தங்காய்!
உன்னை மகனாய் இமானும்
உத்தமி மேனையும் பெறும்பீற்றறை
உரைத்தற் கெம்மால் எளிதாமோ?
உவரும் கடந்த வழிவழை!
சின்ன மெய்கொண் டெம்முன்னே
செங்கீரை ஆடுகவே
சிவந்த இதழில் அழுதாராச்
செங்கீரை ஆடுகவே.

20

19. கார் - மழைக்காலம்., கூதிர் - பின்மழைக்காலம்., வேளில் - கோடைகாலம்.
காலவாதைத் - (கால + அதைப்) காலங்கடந்தவள்., பரமானு - (பரமானு),
அனுவைக் காறு செய்த மிகக்கிறிய காறு., அகம் - உள்ளம்.

20. மாஸ் - விட்டுனே., மெய் - உடல்., இதழ் - உதடு.

3. தாலப் பருவம்

பத்துத் தலையும் ஆணவுமும்
பரித் திட்ட இராவணைப்
பக்ரும் றுவகிற் கநிபதியைப்
பகு கொண்டு தலைத்தபிராந்
பித்த னாகப் பிரமகத்தி
பிடத்தே அலைத்த போதினிலே
முத்தி யருஞும் முன்னையைன
முன்வந் தேத்தித் தொழுத்தனால்
முழுதாய் அதன்பிடி தளர்ந்ததுவும்
முழுமையும் உண்மைக் கதைபாகும்
அத்தன் அவனின் ஆருயிரே!
அருளே! தாலே தாலேலோ
அஞ்சக்க் குதலை மொழியாளே!
அன்பே! தாலே தாலேலோ.

21

மாலே பரம்பொருள் என்றுவர்செய்
மாபா தகத்தைப் புரந்ததனால்
மாதே வன்முன் உயர்த்தியைகை
மடியா துழன்ற விபாசங்குச்
சால் உண்வை தலையுண்ததிச்
சாபந் தீத்த அருளாளன்
சந்திதி முன்னையில் அவணோடே
சரியா சனங்கொள் தயாபரியே!
ஒல் மிட்டுச் சரணங்கவார்
உள்ளத் தெளிரும் ஓளிவிளக்கே!
ஒருமை மனத்தோர்க் குன்னாளம்
உவந்தே அருஞும் உண்ணியே!

காலம் யாவும் நாம்மகிழுக்
கவியே! தாலே தாலேலோ
காட்டும் வதனத் தண்மதியே!
கதியே! தாலே தாலேலோ.

22

- 1) பாரித்தல் - சுமத்தல், பகழி - அம்பு, பிரமகத்தி - அந்தனையை இராவணையைக் கொண்ட பாவத்தின் வயவன் பிரமகத்தி, இராவணன் கைக்கி என்ற இயக்கிக்கும் விள்ளவுக் குழிவுக்கும் மகன், அத்தன் - தந்தை (சிவன்) அஞ்சகம் - சினி, ரதலை - விளங்காச் சொல்
- 2) சால் - மிக தயாபி - கருணையுடையாள், ஒருமை - மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திப் பரம்பொருள் ஒன்றே என்று உணரல், வதனம் - முகம்.

முன்னேச் சரளார் வடிவழகி
 முதிர்ஞா வந்துக் கண்நாதன்
 முருகார் இளவல் இவர்கட்டு
 முறையாய்க் கோயிற் நிருப்பணிகள்
 என்றும் முட்டுப் படாவண்ணம்
 ஏந்தல் குளக்கோட் டன்னன்னும்
 இயல்சீர் சோழ மாராசன்
 ஏத்திப் போந்திப் புரிந்துவனால்
 அன்றும் முன்னும் இன்றுமினி
 அமையும் எதிர்க் குந்தனிலும்
 என்றும் புகழோ டிருப்பவளோ!
 எவர்க்கும் இன்னருள் கரப்பவளோ!
 நன்றுன் குழவி நலங்காண்போம்
 நந்தாய்! தாலோ தாலேலோ
 நந்தாய் மேனோ உளமகிழ்
 நலமே! தாலோ தாலேலோ!

23

ஆழியின் நடுவில் முத்தாக
 அமைந்த இலங்கை நன்னாட்டில்
 அரசன் பராக்ரம பாகுவெனும்
 அண்ணல் முன்னைச் சீர்த்தியினை
 வாழி அறிந்தே பத்திமிக
 வளமார் நிபந்தம் பலசெய்து
 மனமும் ஒன்றிட வழிபட்டு
 மாட்சி பலவும் பெற்றிட்டான்
 கேழில் பரம கருணையினாய் !
 கேளிர் எனலைமக் கொள்பவளோ!
 கேடல் இகப்ரச் செல்வமெலாம்
 கிளைக்கச் செய்யும் தயாநிதியே!
 பாழில் இருந்து காப்பவளோ !
 பரயே! தாலோ தாலேலோ
 பாலகி! எங்கள் மனங்குளியிப்
 பரிவாய் தாலோ தாலேலோ.

24.

- 23: கண்நாதன் - விநாயகர்., முருகார் - அழகுமிக்க., இளவல் - இளையோனாகிய முருகன்., ஏந்தல் - பெருமையிற் சிறந்துவன்., குழவி - குழந்தை.
 24: ஆழி - கடல், அண்ணல் - பெரியோன்., நிபந்தம் - (இறையிலியாய் வழங்கும்) நிலம் முதலியன். கேளிர் - உறவுளர். இகப்ரம் - இம்மை. மறுமை.. சீர்த்தி - சிறப்பு. கேழில் - (கேழ் இல்) - ஓப்பில்லாத.

அழக் கடலின் கரையினிலே
 அன்றொரு நாள்ந் அருடுனே
 அடல் புரிந்த நிலைகண்டே
 அருகில் வந்துளை அகப்படுத்த
 ஏழை மெனவன் முயன்றிடந்
 ஸ்ரீவார் சிவையாய் மாறினையே
 எடுத்தே உன்னை அரசர்கரம்
 அளிக்க அவரும் நம்பாமல்
 ஆழச் சிந்தித் தமைத்துபல
 அழகுச் சிலைகள் தமமிடையே
 அசையும் உன்பத அடையாளம்
 அந்த மெனவன் கண்டுரூக்கக
 வாழ அரசன் கோயிலிலே
 வைத்த நிதியே! தாலேலோ
 வளரும் இளமதி! முன்னையளே!
 வாழ்வே! தாலோ தாலேலோ.

25

பொன்றும் செல்வம் வெண்டாது
 பொன்றாக் கல்வி விழைவாராம்
 புகழ்சேர் அறிஞர்ப் புகலிடமாய்ப்
 போந்தும் காஞ்சி மாநகரில்
 மன்றும் மன்றதேர் நடேகந்தர்
 மாண்பார் குருக்கள் மகனாராம்
 மதிசேர் குமாரஸ் வாயிகுரு
 மயங்கிக் கலங்க வந்தபினி
 தண்ணைப் போக்கி அவர்மூலம்
 தகைசால் கோயில் சமைப்பித்தாய்
 தகைசமை யாளர் வழிவந்தோர்
 தாயே! உன்பனிக் காளானார்
 கண்ணங் கினிமை நல்குக்கவக
 கரும்பே! தாலோ தாலேலோ
 கருநித் துதிப்போர்க் கரணாகும்
 கண்ணே! தாலோ தாலேலோ.

26

/1 அரன் - சீவன்.

/2 பொன்றும் - அழியும்., பொன்றா - அழியாத.. விழைவார் - விழும்புவார்., மன்றும் - நிலையாயுள்ள.

காரிற் கறுத்த கருங்குழலும்
கணவனாள் நானும் இருவிழியும்
கவினார் கணற் பிரைநுதலும்
காற்றுக் கொடியும் மெல்லினடியும்
தேரின் எடுபு நாசியதும்
திகழுந் தாமரை மலர்முகமும்
திருவார் கொவல்வைக் கனிவாயும்
சீரார் பஞ்சக் கீழியும்
பாரில் வந்து முடசாம்த்துப்
பணியும் வானோர் முடியமுந்துப்
பதைத்தே ஒல்கும் அனநடியும்
பார்க்கப் பார்க்கத் தெவிட்டாவாம்
ஏரார் முன்னைப் பதியுறையும்
எழிலே! தாலோ தாலேலோ
என்பை உருக்கி எமையாளும்
இன்பே! தாலோ தாலேலோ.

27

உத்தம சத்திய நித்தியர் நஸ்சிட
உடலினிறி பாதியனாய்
உத்து சத்துவம் இத்தரை மக்களுக்கு
உணர்த்தும் வித்துக்கீயாய்ப்
பத்தியை வித்தி விளைத்திடு நற்றவர்
பாங்கினில் ஒங்கியுயர்
பாரிய தாக்கேவ வானுற நின்றிடு
பவித்திர நற்றருவாய்
எத்தனை வருண்ணை அத்தனைக் கும்அரி
தாக்கி எங்கிடுவாய்
எழில்தரு பொழில்திறை பழனவ எம்த_றை
இன்பருள் முன்னையளே!

தத்தை எனத்தகு சொங்கு தலைக்கொரு
சாமளை! தாலேலோ
சங்கரன் இங்கித் தங்க மனித்திரன்!
தாலோ தாலேலோ.

28

27. கார் - முகில், கவின் - அழகு, ஒழியும் - முறியும், ஒன்கும் - ஒதுங்கும், ஏரார் - (ஏர்+ஆர்) அழகுமிக்க, ஏழில் - எழுச்சி, அழகு, என்பை - எலும்பை, அனநடி - அன்னம் போன்ற நடை, (அன - இடைக்குறை)
28. நித்தியர் - நிலையானவர், என்றும் இருப்பவர்(சிவன்), நஸ்சிட - விரும்பிட, சத்துவம் - (சதி - மனைவி) வாழ்க்கைத் துணைநலம், வித்தகி - நிறுமையாளி, வித்தி - விதைத்தது, நற்றரு (நன்மை + தரு) நல்லமரம், பழனம் - வயல், இன்னிய - இனிமையாள்., தத்தை - கிளி.

சீரும் செழிப்பும் சேர்ந்துறையும்
சிலைப் தூந்த செறிகடலைச்
சேர்ந்தே முயங்கி வெண்முகில்கள்
சிலைகொண் டின்பாய்க் கறுத்துமிகப்
பேரும் பின்னார் இடிபின்சிப்
பெரிய மழையைப் பொழிந்தோடுப்
பிறங்கும் மாயவ ஓராகிப்
பேரா தரிக்கும் அடியார்கள்
கூரும் அண்டன் நீராடக்
கூபங் குளமாய் உருக்கொள்ளும்
குளித்துச் செபஞ்செய் இவர்களுக்குக்
கோயிலில் அமர்ந்தே அருளபவளே!
காருண் அஞ்சன விழியாளே!

கதிரே! தாலோ தாலேலோ
கண்ணே! முன்னைப் பாவானை
கனலே! தாலோ தாலேலோ.

29

மட்டவிழ் மலர்கொடு விட்டுணு வழிபா
மகிழ்ந்தவர்க் காழி அருள்
மாமலை மேருவைச் சாபம் தாக்கேவ
வளைத்திடு மாதீவன்
குட்டி அயன்சிறைப் பட்டிட வைத்திடும்
குரமரின் நந்தாகை
கொஞ்சி மகிழ்ந்திட வஞ்சியின் கொடி எனக்
கூடி உறைபவளே!

விட்டு விடுதலை பெற்றிட முன்னையில்
வேண்டிநிற பார்களினை
வேதனை செய்பவ வாதனை போக்கிட
மிக்கருள் தருபவளே!

பட்டினும் மென்னைய தாகிய மேனியை!
பரையே! தாலேலோ
பாவலி நாசினி! வதனவி லாசினி!
பரையே! தாலேலோ.

30

29. முயங்கி - கூடி, பேரும் - பெயரும், பிறங்கும் - விளங்கும், கூபம் - கிளை.
அஞ்சனம் - கண்களுக்குத் தட்டும் மை.
30. யட்டு - தேன், ஆழி - சக்கராயுதம், சாபம் - வில், தாதை - தந்தை,
விநாசினி - அழிப்பவள், விலாசினி - அழகுடையாள்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

பாரினிற் சிறந்தநற் பழையதி முன்னெயிற்
பாலசி ஆகவந்து
பஞ்சிதும் வின்சுகுளிர் தஞ்சமுற் றபூதம்
பாந்திட் முழந்தாளினைச்
சீருந் மதித்தெழிற் நோனடயதும் மடங்கிடச்
செங்கமப் ளத்தமர்ந்து
செவ்விதம்க் கமலநல் வதனத்தில் முத்தெனச்
சிறுவியர் துளிசெய்திடக்
காரெனுங் குழந்தறை கிரஸ்மாய் நுதல்விழக்
கண்களிற் சூடர் தெறிக்கக்
காதினிற் நோகுதீர் நிலவுமாய் ஒளிகாலக்
களிமுறுவல் காட்டியன்னே!
சாருமிந் திரணாதி தேவருங் களிகொளச்
சப்பாணி கொட்டியருளே.
சங்கலம் வினுகலகு கெஞ்சிடத் தஞ்சமெனச்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

பற்றந்த பரம்தம் பற்றினைப் பற்றிடப்
பற்றருள் கோடதாகிப்
பழவினை களில்விழுந் தமுந்தாம் லேதோழும்
பத்தருக் கருளப்பிந்து
சிற்பர் வியோமமாய்ச் சிற்றம் பலத்திலே
சிவதுடன் கூடியாதச்
செகதல மனத்தையும் ஆட்டுவித் திங்கிதம்
செய்கின்ற எம்பிராட்டி!
கற்றதும் கற்பதும் தனையுந்தன் பதியையுங்
கருதிவழி பாற்கேயலாற்
காசினியி லேபிற அறிவுறு கன்றின்று
காட்டுந் தெய்வதீபம்!
சிறுநிளங் குழவியாய் எம்முனர் இன்போடு
சப்பாணி கொட்டியருளே.
சர்வளர் முன்னையிற் பேர்வளர் செல்வின்
சப்பாணி கொட்டியருளே.

31

32

கான மயிற்கெழிற் சாயல் பயிறந்து
கவினமிகும் அபிராமி!
கந்த மலர்முகத் தின்னளி தந்திடு
கரித் விழிக்குமரி!
தான மௌக்கிலி இன்மொழி வேண்டுடக்
தயைபுரி சொல்லழகி!
தண்ணிய தட்டமுறை அண்ணமும் வெள்கிடத்
தகுநடைக் குரியாளே!
ஞான மிகுத்திடு மோன தவத்தினர்
நாடுமி எம்பினையே!

தஞ்ச மெனக்கொளும் அஞ்சகக மேசிறு
பஞ்சடி வஞ்சியனே!

கூளை நிமிர்த்திடு காழியுந் கங்களைந்
கொட்டுக சப்பாணி
குளிர்வள முன்னையில் அருள்தரு நாயகி!

கொட்டுக சப்பாணி.

33

ஊழி முடவில் வடவைத்தீ
உருதெ முந்தே அண்டமெலாம்
ஒருசில நொடியில் ந்தாக்க
ஒல மிடடுக் கடல்யாவும்
பாழின் மீது பாய்ந்தோடிப்
பரிநா சத்தை ஆக்கிவிடப்
பரமன் சீங்கத் தோருருவாய்ப்
பயங்கர நட்டம் பயில்கையிலே
யாழின் இனிய சொல்லுகிண்டயாய்!
யாமனை! யாதவற் கிளையாளே!
யமற்கும் யமனாம் சங்கரனின்
யார்க்கும் அடங்கு வெகுளியினை
வீழ வைத்தருள் மெல்லணக்கே!
விரும்பிக் கொட்டுக சப்பாணி
வேயன் தோளி! முன்னையாநாம்
வேண்டக் கொட்டுக சப்பாணி.

34

11. கந்தமலர் - மணமுள்ள மலர்(கந்தம் - மணம்), தடம் - குளம், மோனம் - மெளனம், பிளை - பெண்மாள், கழியன் - சீர்காழியில் அவதரித்தருளிய நிருஞானசம்பந்தமுற்றி நாயனார். இவரை முருகனின் அவதாரம் எனக் குறிப்பதும் உண்டு. ("வழுதி கூன் நிமிர்த்த பெருமாளே" - திருப்புகற்)
14. யாவைத்தீ - வடவாழுகாக்கினி, உருத்தீ - கோபித்து, யாதவன் - யாதவ ஸ்வல்த்தினனான கண்ணபிரான், வெகுளி - கோபம், வேய் - முங்கில்.

31: கதரி - குரியன்,

32: கோடு - கொழுகொம்பு, இங்கிதம் - இனிமை, காசினி - உலகம்.

கண்ணினைக் கூச வைத்திடும் ஒளியும்
காண்டற்ற கரியதே யாகும்
கணந்தூரும் புதிய வழவினைக் கொள்ளல்
கணக்ஞன் அடங்கி வில்லை
பணங்கொளும் அரவைப் பணிகளாய்ப் பூண்ட
பாற்றிமெய் பயமிகுவிக்கும்
பாரெலாம் நிறைத்துக் கடந்தெழும் சோதி
பார்த்திடும் தகுதியின் கில்லை
குணங்குறி யாவும் கடந்தளம் தாயே!

குழலியாய் எம்முன் வருக
கோதிலா உ_ண்ண் குளிரெழில் நிலவிற்கு
குநித்திடல் எம்விழை வாகும்
பிணங்குத வின்றி முன்னையில் வந்து
கொட்டுக சப்பானி
பேதுயர் நாங்கள் உ_ளங்களி கூரக
கொட்டுக சப்பானி.

35

குளிர்தரு நழுமலர்ப் பொழில்தரும் பெருமெழில்
குலவிடும் பழங்கள்
கொழித்திடும் பெருவாம் மிகுநலத் திருத்தரும்
குவைத் துயர்முன்னை
வளர்தரும் சிறுமியைக் கயிலையை விடுத்திங்கு
மகிழ்தரும் மகினையைனா
வரைகெழு மகளினை மனோலயத் துடன்மிக
ஷுபிடப் பரிபவளாத்
தளாவறுத் தணைத்துநன் வலம்பல தருவதில்
தகையையிற் பொலிவறும் தகையளை இமையவர்
தமக்குமுன் விருப்பவளாக
குழவறும் மனத்துடன் அழைக்குவம் அமுதமே!
கொட்டுக சப்பானி
கோவனந் கிளையபெண் ஜெசியே! மகிழ்வுடன்
கொட்டுக சப்பானி.

36

35: பணம் - (பாம்பின்) படம், பணிகள் - அபரணங்கள், பிணங்குதல் - மாறுபடுதல்.

36: இமையவர் - தேவர், கோவனன் - கண்ணபிரான்.

வள்ளங் பசுக்கள் பால் சொயிய
வளர்ந்த தெங்கள் நீர்நலக
வண்பார் வயலகள் நெல்மணியை
மலைபோற் குவிக்க எந்நாளும்
தள்ளா விளையுள், தக்கார்கள்,
தாழ்வில் லாப்பெருஞ் செல்வருமாய்த்
தழைக்கக் கடைக்கண் சாத்தியருள்
தயார்ந்தி! முன்வீச் சரத்தாளே!

கொள்ளலைநின் ஓழகைத் தம்விழியாங்
கொள்ளல் கூடும் அழயர்குழாம்
கூரும் அஸ்பார் கூத்தாடிக்
குளும் உரோப்பாஞ் சலிகொள்ள
விள்ளங் கிளமானே!

விழைந்து கொட்டுக சப்பானி
மேவாம் மறைகள் துதியா_
விளங்கிக் கொட்டுக சப்பானி.

செருவில் அசுரன் சிரசு விழவே
செருத்த மகிட மரத்தனி!
சிறுமை பலவும் அழிய வகைசெய்
சிவனுக் குரிய பத்தினி!
கருவை உறுதல் குழவி பெறுதல்
கடந்த விமலி சமரிந்
கடைக்க ஞருளிற் படைத்தும் அளித்தும்
களிக்கும் அஸ்த வாஷனி!
புருவ நடுவில் விழியை உடைய
புயங்கள் அழயக் கருணுமந்
புதுமை பழுமை இளமை முதுமை
புகுதங் கரிய அருணுமந்
சருவ புவன் அரசி! பரிவை
அருளிக் கொட்டுக சப்பானி
சகல அவலம் முனையில் அகல
ஜனனி! கொட்டுக சப்பானி.

38

17. குழாம் - கூட்டம், விள்ளல் - ஏடுத்துவரத்தல்.

18. செரு - போர், மரத்தனி - வதம் செய்தவள், மகிடன் - ஏருமை முக அசுரன், மகிடம் - ஏருமை) விழவி - மலங்களற்றவள், சமரி - துர்க்கை, அஸ்தவாஷனி - அஸ்தம் பொழிபவள். (வங்கும் - பொழிவு), புயங்கள் - சீவன், சருவ - (சர்வ) அனைத்தும்.

வரம்பிளாப் பெருமைகொள் முன்வீச் சுரத்தினில்
வயங்குமா மண்பத்தில்
மாபெரிய கலைவிறா இன்றதன் உச்சமாய்
மகிழ்நடைம் ஒன்றாமதில்
நரம்பிசைக் கருவிக்கு நாயகம் எனத்தகும்
நல்வீணை வாணிகொள்ள
நந்திமத் தளத்தினை முழக்கிட நாரணன்
வேய்ந்துறல் இசைக்கவேதா
அரம்பையோ ஞூபசி மேனகைதி லோத்தமை
ஆற்கு நட்டுவாங்கம்
இயங்நிதி நாரதர் தும்புரு கந்தருவர்
இன்னிசைப் பதுமிசைக்கக்
சரிந்துதலை அசைத்து நடம்கவைத் துமேகுழவி
சப்பாணி கொட்டியருளே
சாந்திரிய ஆற்றலுறை மாற்றலர்க் கிடியேறு!
சப்பாணி கொட்டியருளே.

39

பாங்கரும் முன்னைப் பதியினிலே
பரங்பரை மகோந்சவக் கொடியேற்றும்
பரவசம் தொடர்ந்திரு பத்தேம்நாள்
பழம்பெரும் அடியர்க்குக் கொண்டாட்டம்
தீங்குகள் கொடுமைகள் பாதகங்கள்
செய்யவர் கட்கினித் திண்ணாட்டம்
சேரிமைப் பயன்களை வேண்டுபவர்
தேவியின் அருளுக்கு மன்றாட்டம்
ஒங்கி எழுப்பத்தி வெறியானர்
உடல்வளைத் தாடும்நந் கூத்தாட்டம்
உணர்வு யிருந்தெழுப் போந்றிசையால்
உருகி இசைப்பவர் பெருங்கூட்டம்
தேங்கிடா தலையெறி சனக்கூட்டம்
தேந்துநீ கொட்டுக் கப்பாணி
சிறுபதும் மதுத்திருந் தம்மே! நீ
சீர்தாக் கொட்டுக் கப்பாணி.

40

39: வயங்கும் - விளங்கும், மாற்றலர் - பகைவர்.

40: பாங்கரும் - சிறுப்புமிக்க.

4. முத்துப் பருவம்

கத்திக் கொழிக்கும் ஆழ்கடவிற்
களித்துக் திரிந்த நந்சிப்பி
கருவா யிருந்து வயிறுள்ளது
கவினார் ஒளிபிற் நினைக்குமொரு
முத்தை ஈன் சுழியோடு
முயன்று பெற்ற அம்முத்தும்
மும்மத வேழ முகத்துமிக
முத்தீர்ந்த கௌமிப்பிற் பெறுமுத்தும்
நத்தும் மூங்கிலில் வினைமுத்தும்
நல்லன எனினும் நங்களது
நங்களே வழிவாம் பிளகுபுற்றுன்
நகைமுத் தத்திற் கிணையாமோ?
சித்தம் களிவெறி கொள்ள அருட்
செல்வி! முத்தம் தருகவே
சீரிய பவாச் செப்பிதழால்
தேவி! முத்தம் தருகவே.

41

எழிலி விலகு தரள யிறும் எமது தமிழொத் திலகிடும்
இனிய அரிய மகினை மிகவும் இழைக்கும் கொவ்வையின் அழகதும்
வழியும் அழுத உழிமீன் கமழும் மனமும் சுவையும் இதழுமென்
நிவையும் மருவி அருவி எனவே எமதுன் எமதிற் பெருக்கிடச்
சுழியும் கதுப்பிற் கனியு மழகிற் கருணூ மயங்கும் மதுகரும்
ககங்கொள் வதென அகங்கொள் மகிழ்விற் செகத்தை மறுக்கும்
உழியப் பிறிதொன் நுசிவ திலதூம் அழகி! தருக முத்தலீ
உயிரி விலகிப் பயிலும் முனையின் ஒளியே! தருக முத்தலே.

42

- 11) மும்மதம் - கன்னமதம், கபோதமதம், பீஜமதம் ஆகிய மும்மதங்கள், ரேழும் - யானை, நத்தும் - விரும்பும் முத்து, முத்தம் என்பன முத்தையும், (முத்தத்தையும் (முகர்தல், கொஞ்சதல்) குறிக்கும்.
- 12) தரளம் - முத்து, இலகு - இலங்கு(ம்), எயிறு - பல், இழைக்கும் - ஆக்கும், மருவி - கூடி, சுழியும் - (கன்னத்தில்லிரும்) அழகிச் சுழிகளும், மதுகரும் - வண்டு, (மன்னையின் என்பது - முனையின் என் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. இனிவரும் ஏங்களிலும் இவ்வாறே கொள்ள.

வெள்ளிப் பணிமலை மதினிலே
வெள்ளை நீர்றுன் மெய்புளகம்
மேவத் தழுவி அவனுக்கு
மேலாம் முத்தம் ஸபவளே!
துள்ளித் திரியும் வேழமுகன்
தூங்கும் குத்தான் தலையென்றாற்
தள்ளாற் கரிய பாசத்தால்
தழுவி முத்தம் தருபவளே!
கள்ளார் கமலத் தட்டான்
கவினார் சரவணம் சென்றங்கே
கந்த பாலற் கறுமகமும்
களிக்க முத்தம் அருள்பவளே!
வள்ளல் வேண்டா முன்னொய்ராம்
எமக்கு முத்தம் தருகவே
ஏழை யேமென் நீரங்கியெமக்
கிளிதாய் முத்தம் தருகவே.

43

போர்முகில் வந்து திரண்டுருள் டேயிருள்
போர்த்திடு போதினிலும்
புன்றைகள் மேலெழுந் திழிவுக ஞானே
புதைபடு போதினிலும்
சீர்மிகும் இந்தும் காகடல் மத்தியிற்
நிகழந்திடும் முத்தெனவே
தேயந்தீட வின்றி யினும்புகழ் கொண்டு
சிறந்திடும் இலங்கையிலே
பேர்பெரு நின்று பிறங்கிடு முன்னையென்
பேருபை! கெளாரி! கெளமாரி!
பேணிடு பைரவி! கெளாரி! கெளமாரி!
ஸாத்தி கரம்பிகு மாலவன் பின்னையே!
முத்தம் தந்தருளே
முத்துக் குமரவின் பத்திக் குரியாய்!
முத்தம் தந்தருளே.

44

43: புளகம் - மயிர்க்கூச்சு (உரோமாஞ்சலி), கள் - தேன்.

44: புன்றைகள் - இழிவுகள், பிற்குகள் - சடாமுழுதரித்தவன்(சிவன்), பின்னையென் - தங்கை.

மஞ்ச லாவி வளம்பல நல்கும்
மரக தமனித் தீவினைச் சூழ்ந்து
மகத்து வெப்பிக்க மாகடல் இந்து
மனிகள் கொண்டு தரையினைச் சேர்க்கும்
பஞ்ச மெல்லைப் பாலையர் கூடிப்
பாட ஆடப் பாவசம் கொள்வார்
பக்ரசி லாபத்தின் ஆழிமுத் தனும்
பளிச்சி மூமாவை அணிகளில் ஏறும்
தஞ்சம் என்றுவை நாடிடும் தொண்டர்
தாஞ்சி லாப்பிரும் பேரைட வார்கள்
தண்ண விகுப்பர் வ்சியம் ஆவாய்
தாய்க் கூக்குந் சேயுமே ஆவாய்
விஞ்சும் துவ்புக்கு வீற்றிருந் தோநாம்
மேன்மை பெற்றிட முத்தமருளே
விழவு பற்பல வாற்பொலி முன்னை
மேவி னாயைமக்கு முத்தமருளே.

45

புண்ணி யம்முங்பு செய்தவரும்
புரையில் குணத்திற் பொலிவாரும்
போநுந் உண்ணி பிடிப்பாரும்
பொருந்த உண்பனி செய்வாரும்
பண்ணிற் பாடப் புகழ்வாரும்
பாரில் விழுந்து பணிவாரும்
பத்தி விகவே வீதியினிற்
பலகால் உருண்டு வருவாரும்
நண்ணிக் காவடி எடுப்பாரும்
நதிபோல் முன்னை வருகின்றார்
நாகம் அணிவோன் நாயகியே!
நங்கள் உயிருள் உயிரேந்
உண்ணீர் உண்ணீர் என்றனறுத்துவன்
உவகை முத்தம் அருள்கவே
ஒதும் வேதத் துபொருளே!
உனது முத்தம் அருள்கவே.

46

45: மஞ்ச - முகில், மகத்துவம் - மேன்மை, பாலையர் - பாலை போலூம் அழகிய பெண்கள், தண்ணீர் - இருக்கம், கருளை., விழவு - விழக்கள்

46: புரை - குற்றம்.

சத்தி இன்றேற் சிவமில்லைத்
தத்துவம் இதனில் வேற்றில்லை
சங்கரன் தீரிபூரம் ஏரித்ததுவும்
தகவில் கூற்றினை மாய்த்ததுவும்
மத்தம் மத்தமிரு யானையினை
மடுத்தே உரித்துப் போத்ததுவும்
மாலும் பிரமலும் காண வொண்டு
மக்துவ சோதியாய் எழுந்ததுவும்
அந்தவைப் பிரியா தவங்பாகம்
அமர்ந்தவுன் திருவிளை யாடல்களே
அக்கினி யடனே சூடோன்றி
அகவு தவமந்தவுன் ஆற்றல்களே
உத்தமி மகிடவின் மர்த்தனியே!
ஒருகனல் முத்தம் தருகவே!
உன்னத முன்னையில் ஓங்கியொளிர்
ஒளியே! முத்தம் தருகவே.

47

பாலா என்றும் பூரணி என்றும்
பவநா சிலின்றும்
பற்பல நாமிம் பற்பல வடிவம்
பாங்காய்க் கொண்டி ஓவாய்
மாலா கிப்புவி மானையில் அழ்வார்
மயக்கம் போக்கிடுவாய்
மதிவலி யாலுபும் ஆணவும் அழித்து
மாண்பினில் வைத்திடுவாய்
"காலா உன்னைக் காந்துராசாகக்
கருதுவும்" என்பாரின்
கருத்தினிற் குறுதி நல்கிடும் வலிய
காலாவு தகியாவாய்
ஏலார் குழலி முன்னைய ணேமில்
வியலே! முத்தருள்க.
இசைவாய் இருந்தெும் இன்னல் களைஏந்
திழையே! முத்தருள்க.

48

47: மத்தம் - களிப்பு (மதம்).

48 மாலாகி - மயக்கம் கொண்டு, காலாந்தகி (கால அந்தகி) - யமனுக்கும் யமனாவைள், ஏலார் - (ஏலம் ஆர்) மணம் ஜாடப்பட்ட, குழலி - கூந்தலை உடையவள், ஏந்தியை - ஆபரவைள் நரித்தவர்களைத் தொகைப்பறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை), மெல்லியல் - மென்னையாள இயல்பினள்(பண்புத் தொகைப்பறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை)

தாயில்லைத் தந்தை யில்லைத் தகுஞ்சுந்து குழவில்லைத்
தயவாய் நின்றே
தன்னைசெய் துதுவநல் வரசில்லைத் தலைவரிலைத்
தக்கார் இல்லைப்
பாயுவிழி நீர்த்துவத்துப் பரிவசெய ஒருவரிலாப்
பாவி என்போல்
பதநினருப் பிடைநின்று தூஷக்கின்ற பலபோரிப்
பாரில் உள்ளார்
போகி நடைப்பினையப் பித்தர்களாய்த் திரிவோரைப்
பேரிக் காக்கப்
பெருமுன்னீச் சாமர்ந்த பென்னரசி உலையன்றிப்
பெரியர் யாரோ?
தாயாள நீயுனது தயாவினைக்காட் டறிகுறியாய்த்
தருக முத்தே.
தந்தெம்மைத் தழுவிவிழி நீர்த்துவத்து முன்னையினிற்
நருக முத்தே.

49

பாலே! தேனே! கனியே கரும்பின்
பாகே! கங்கன்டே!
பரவினின் ஆயிரினுள் உயிராய் எம்மைப்
பாலித் திடுமியிலே!
காலே நீயே புவியே வெளியே
கசிந்ற நவ்னீரே
காலும் இவையுன் லுவட்டமை எனவே
கருத்தத் துதிக்கின்றோம்
சேலேர் கண்ணி! சிவையே! உமையே!
சிறந்திடு சிற்பறூரையே!
சிம்மத் தூர்ந்தே சிறுமை துடைக்கும்
சின்மய முன்னையளே!
மேலே ஒருவர் இல்லா முதலே!
முத்தம் தந்தருளே
மின்னல் இடைச்சி! கண்ணல் மொழிச்சி!
முத்தம் தந்தருளே.

50

10 நூறு - தயய.

1) சீலேர் - சேலேர், (சேல்+ஏர்) மீனைப் போலும் அழகிய, சேல் - ஒருவகை மீன்,
2) அழகிய, சின்மயம் - (சித்+மயம்) நூனமயம், இடைச்சி - இடையை
பட்டாயன்னோ! காஸ் காந்து.

நடி வழகம்பிளை பிள்ளைத்தமிழ்.

6. வாரானைப் பஞ்சம்

நனையா விழியும் உள்ளாமம்
நவினா நாவும் நினொத
நளினம் பணியாக கல்மனமும்
நாடேயன் உடையேன் அயிடினும்
தினையி எனவு நலம்பிறாந்
செய்யப் பெற்ற பெரியோர்கள்
தேர்ந்தே அதனை உள்ளக்கொண்டு
சிறிதாம் என்று மறவாதே
பனையின் அளவாய்க் கொள்வதுபோற்
பலரேயே! என்முற் பிறவிகளிற்
பத்தி சிறிது செய்தீனேற்
பாலித் திடென் முன்வருக
அனையே! வருகான் பே!வருக
அழகே! வருக வருகவே
அரணே! வருக முன்னவளர்
அழகே! வருக வருகவே.

51

உத்தி அனைய பிறவி தொடர
உலகில் அலைவை அடைவதோ?
உயிர்கள் விளைகள் பெருக இழிவுற்
நுலைதல் மிகவும் உறுவதோ?
பதவி பெருமை தலைமை எனவே
பரவும் இருளில் உழல்வதோ?
பகைமை மஷட்டைம் சிறுமை ஏறுமை
படர் மலைவை அடைவதோ?
நிதமும் இவைகள் நினையும் அழினார்
நினைவில் உலவும் மகத்தியே!
நெடுய கொடுய இழிவு தொலைய
நிதமுன் வையினை அடைபவர்
கதியை அருளப் பெரிது வருக
கூடியார் எமையுன் உடைமை யாய்க்
கருதிக் கூது வருக வருக
கவியே! வருக வருகவே.

52

51: நளினம் - தாமரை, அனையே - அன்னையே என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்.

52: உத்தி - சமுத்திரம், மகதி - பார்வதி, கழுது - விரேந்த.

நடி வழகம்பிளை பிள்ளைத்தமிழ்.

27

செம்பவள மேனியில் வெண்ணியு சண்ணித்துத்
திகழும் மேனி
சிறியதீ கங்கைபிளைத் தரித்தசிவன் பக்கலிற்
செவ்வே ஓளாடு
அம்பொன்னின் அணையிலமர்ந் தகிலமொங் காக்கின்ற
அருளின் செல்வி!
ஆலயகண் டாமணியும் அந்தணரின் மணந்யெயாலியும்
அழைக்க வந்தீடு
“எம்பிருமான், பெருமாட்சி, குகா”என் நேத்த
இணைவார் தம்மை
எக்காலும் அவர்களினைக் கைவிடா திருக்குமோர்
எழிலார் முன்னை
எம்போன்னே! நன்மனியே! முத்தே! எங்கள்
இதுயக் கோயில்
எழுந்தருள நிவருக வருக அன்னே!
இனிது வருகவே.

53

அனைமுதல் இமயம் அனைத்திலும் உள்ளின்
றருஞ்சை அவற்றிலுக் கப்பால்
அருகவை உள்ளை அகத்தினிற் கொள்ளள
ஆகுமோ? அடியவர்க் கல்லால்
மணமிகு மூல்லை சண்பகம் கமலம் மருக்கொழுந்
திணைமலர்த் தொன்யாய்!
மதிவிலர் தங்கள் நிறத்தினிற் காணா
மாபெரும் ஓளிவளை கட்டி!

உண்ணத் தெவிட்டா அமிரத்திமீ! உள்ளன்
உவப்புற முறுவகைக் காண
ஒடியே முன்னைவந் துள்ளனம் தாயேம்
ஒரேஒரு முறையதைக் காட்ட
அணங்குகொள் புவியில் அழிவொளி ஏற்ற
அம்மையே! வருகநீ வருக
ஆடலவல் ஸாளின் ஆகத்திற் பாகம்
அமைந்தனை! வருகநீ வருக.

54

13 சண்ணித்தல் - புதல், செவ்வேள் - முருகன், சிவன், உடைமை, கந்தன் மூவரும் கூடி
அமர்ந்தருளும் மூத்தம் சோமஸ்கந்த மூத்தம் முன்னிச்சார்த்தில் மகோங்கவங்களிலே
சோமஸ்கந்த மூத்தியும், சந்திரசீகர மூத்தியும் (சந்திரனைச் சடையில் தரித்த
மூத்தமும்) எழுந்தருளவதும் புசைப்பறவதும் வழக்கம்.

14. அணங்கு - மயக்கம்.

பொன்னைத் தீயில் உருக்கிமிகப்
புட்போட் தூளிலுங் காணாத
போன்னே! புத்த புதமலராய்ப்
பெளியும் முகார் விந்தமுடன்
கன்னிப் பேண்ணாய் நினைக்காணக்
கருதிய சிவலும் பித்தானான்
கன்னிற காணச் சிறுதுரும்பாய்க்
காட்டிய உன்றன் பேராற்றல்
உன்னாத் தீயும் பெருங்காற்றும்
உன்னுடன் பொருது தோற்றுவே
உடன்க் கிருந்த தேவர்களும்
உன்றன் மகிழ்வைய அன்றுணர்ந்தார்
அன்னே! இவைஞ்சுபி பணிகின்றோம்
அனித்தாய் எம்முன் வந்தருளே
என்னே! முன்னையர் பெரும் பேறென்று(நு)
எவரும் வியக்க வந்தருளே

55

மூடிருளாம் அமாவாசை எனக்கொள் நாளை
முற்றுமுன் நினைவிலிபி ராமிய்பட்டர்
முழுநிலா நாளைஞ்சார் மன்னை கேட்டு
முந்றியிப்த திதுவென்றே முடிவு செய்யத்
தோடினது பேராளியை மதியாய்க் காட்டித்
தொண்டரைந் காத்திட்டாய் மட்டமை ஒன்றாய்த்
தொக்கமு டன்னாவில் நாமந் தீட்டிப்
தொல்லுலுகிற் கவிக்கோமான் ஆக்கி வைக்தூய்
கூடியுன் தடிப்பரவி நின்றார் தம்முடு
குலவிடுமிம் மைப்பெருமை கூடார் யாரே?
கோலஞ்செய் குளிர்வதைக் கொடியே! தேவிறி
குழைந்தெடுத்த கனியமுதச் சுலையே! நின்னைப்
பாடியருள் நாடினி தாடி ஒன்றாய்க்
கூடும்னை நாடிந் வருகுகின்றே
பரவசத்தில் ஆழந்திடந் வருக முன்னைப்
பாலகியே! ஓடிவந் தருள்க நன்கே.

56

55: முகராவிந்தம் - (முக+ அரவிந்தம்) முகமாகிய தாமரை “சக்தியின் ஆற்றல் அறியாது அவனை மதியாத தேவர்களை முன்பு சிறுதுரும்பாய்த் தோற்றியருளி, தன்னை அழிக்க முடியுமானால் அழிக்க என அறை கூவ, வாய்வும் அக்கினியும் முயன்று தோற்றின் சக்தியானவள் தன்னுடைய பேருநினை அவர்களுக்குக் காட்டியருளினாள்” என்பர்., இறைஞ்சுதல் - வணங்குதல்.

56: அம்பாள் தன் நாமத்தினை அவனது நாவிலே தீடியதால் கவிச்சக்கரவர்த்தியானவள் காளிதாசன் என்பது கதை.

அன்னத் தூவியில் மென்மையவாய்
அவிச்ச மலரினும் நொய்ம்மையவாய்
அமைந்த நலவிகு தாளினையும்
அரவிந் தம்ஸனும் நைகமுகமும்
சின்னக் காந்தட் சிறுவிரலும்
செழித்த பதுமத் தங்கையும்
சீரார் புங்கொடி மேலுலவும்
செறிந்த கந்தற் காட்டுவும்
என்றுங் கருணை நிறைவிழியும்
இசைபோல் இசைக்கும் இன்மொழியும்
எங்கட் கென்றே கொண்டு வரும்
இனைய பிள்ளாய்! முன்னையளே!
உங்கி உங்கை ஓவியமாய்
உள்த்தில் எழுத வந்தருளே
ஒசை ஓவியல் லாமானாய்!
ஒருகால் எம்முன் வந்தருளே.

57

தத்துப் பித்தெள அடிவைத்துத்
தரையிற் குழந்தைகள் நடத்தல்போல
தாயே! நீயும் அசைந்துவரத்
தமியேம் செய்த தவமன்னே!
முத்தாய் முளைகொள் பல்லழகும்
முறுவல் விளையும் இதழகும்
மொய்க்கும் வண்டினை யெக்குமொரு
மோகனக் குவகை விழியழகும்
பித்தங் கொள்கெயும் நுதலழகும்
பெரிதாய் வளாந்த நழங்காந்தற்
பின்னாற் சடையின் மின்னழகும்
நத்திக் கிறங்க எலைக்கக்
நல்லாய்! எம்முன் வந்தருளே.
நாடிப் பணிவார் நிறைமுன்னை
நங்காய்! எம்முன் வந்தருளே.

58

11 வூவி - சிறு, தாளினை - இரு திருப்பாதங்கள், பதுமல் - தாமரை,
வந்தள் - கார்த்தியக்கப்பு.

12 கவியேம் - தலைத்துவரான(ஆதாரமற்றவரான) நாம், நுதல் - நெந்தி, கறுங்கல் - தலை
காரிடி மயக்கம் உண்டாதல்.

பாசக கடலிற் சிக்குண்டு
பவத்தளை இறுக்க அலைப்புண்டு
பாலி தாயின் வயிற்றிலிலே
பதுதுத் திங்கள் சிறையுண்டு
நீச மாந்தர் பிறத்தலீபால
நீயுதி தாயோ? இலைமேனை
நேரில் தவத்திற் கிரங்கியெறில்
நிறைந்த முளையில் வந்திருந்தாய்
தாசன் இமயனும் அவனு முணைத்
தங்களின் உயிராய்க் கொண்டதனால்
தவரயிற் குழவியைப் போல்வளர்ந்தாய்
துயக்கே உரிய பாசத்தால்
நேசத் தோடே அவள்தாருால
நீயுண் படவே வந்தருளேன்
நிசமாய் முன்னையா வேண்டுகின்றோம்
நிர்மலி யே! நீ வந்தருளே.

59

வருகுவை என்றுண் வழிதனில் விழிகள்
வைத்தவை பூத்தன மாலின்
மனமலர் மலர்த்தும் மாண்புமைத் தங்காய்!
மலைமக ளாய்சதித் தவளே!

உருகுமெம் முளைம் உடனைஞை போதில்
ஒருக்கணம் பிரிந்திட வாந்திரோம்
ஒளிக்கதீர் தெறிக்கும் உடன்பிழிப் பார்வை
ஒன்றுக்கே அவந்திடு கிண்றோம்
அருமையோ ஓரிமை அளவிலை அள்பால்
அழைக்குவை அலட்சியம் இனுமேன்?

அசைகரு முகில்கள் மழைக்குறி காட்ட
ஆடிடும் மயில்கள்தீய வானோம்
பெருமைசீர் முன்னைப் பதியினர் நாங்கள்
பென்னுளைக் காணவந் தருளே
பேசுதூயர் எங்கள் பித்தினைப் போக்கப்
பேணியே விரைந்துவந் தருளே.

60

59: திங்கள் - மாதம், நீசமாந்தர் - இழிவான மக்கள், நேரில் - (நேர+இல்) ஓப்பில்லாத, தாசன் - அடியவள்.

60: அவந்திடுதல் - வாழவருந்துதல்.

7. அம்புலிப் பருவம்

தாமரை மொட்டுநூடு மலர்ந்துவென் தாமரை
தகுமென்ன வான்தடத்தில்
தாரகைக் கணத்தினிடை ஏழில்பெற் றிலங்குமிகு
தவண்ணி நிறைவெண்மதி
போருஞ்சு வழியிலிற் புவிலும் மென்மையொடு
பொலிந்திடுங் குழவிபலரைப்
போற்றிடும் யாழுகுழலின் இனியவிசை தோற்றிடப்
பூங்கான் வல்லப்பலரைக்
காமலர்கள் என்னார் கண்டுகளி கொண்டதைக்
கருத்திலே வைத்துக்கூறப்படாய்
காருவல முன்னையிற் காணுமில் வழகினுக்
கழகிபோற் கண்டுண்டோ?

காமமுரை யாதுண்மை கூறியவள் பக்கலிற்
களித்தாட ஓடி வாலே
கந்தரக் கடுவரிற் பந்தமுறு கதந்தரி
களிக்கந் ஓடிவாலே

காதலர் வாழ்வினிற் களிப்பருள மண்ணினிற்
கதிரோளி வீசுமதியே!
காலாதி காலமாய்க் கவிவாணர் பாவினிற்
கருவாகி யுள்ளமதியே!
சீதளக் குளிர்மையாற் செக்கமெங்கும் இன்பினிற்
நிலைத்திடச் செய்யுமதியே!
சிவபீரான் முழிமது திகழ்வினார் தவத்தினைச்
செய்ததால் வாழ மதியே!
மோதிவரு கடலைகள் அருச்சிக்க நின்றவை
முழுவெள்ளி யாக்குமதியே!
மோகனப் பேரெழிலி முன்னைப் பதியினாள்
முகமலர் வைக்கவேண்டி
ஆதாத் தோடன்ன மேண்மையாள் அழைக்கிறாள்
அம்புலி! ஆட வாலே
அரியபா லண்ணமதை அவளோடு பகிரலாம்
அம்புலி ஆட வாலே

62

61: தாரகை - நடசத்திறம், தோற்றிட - தோல்வி அடைய, கா - பூஞ்சோலை, காமல் - பக்கச் சார்பு, கந்தரம் - கழுத்து, கடுவர் - நஞ்சீன் (கடு - நஞ்சு, கூலகால விட்ததை அருந்தயவர்).

62: ஸ்தளம் - குளிர்மை, ஏழிலி - அழகுடையாள்(அம்மை), ஆதரம் - அன்டு.

அன்னையில் வலகினுக் கண்ணமிட டளித்தருளும்
அன்னபு ரணிபென்பதோர்
அருத்துமிகும் உள்ளையை அறிந்துளோம் ஆதலால்
அதிசயித் திடுகின்றஞ்
அன்னையென் இமைகின் பாரிபெறு மேனையாள்
அமையதுவள் மடியின்தீல்
அழகாய் அமர்ந்துளாள் அடஞ்செயும் பின்னையாய்
அன்னையெனி பாற்சீசாற்றினைத்
தன்னியில் வாயினுள் ஏந்காது தள்ளியிரு
தாராகை நிறைந்தவாளில்
தன்னெனாளி இநைத்துவரு வென்மதி! உணையின்று
உன்னுடன் ஆடுவாலே
உன்னியே விழிந்ரை உகுக்கிறான் முன்னையாள்
அம்புலி ஆடு வாலே
இவளினைப் போலுகை கொருதோழி கிட்டுமோ?
அம்புலி ஆடு வாலே.

63

பாலாழி மீதன்று பெற்றவமு தத்திலோரு
பருத்துளி நீடுமன்றோ?
பாலகி இவளின்முன் எவன்கடைந் ததுவென்று
பக்ருண்மை அறிவையன்றோ?
காலனின் காலனாம் கறைகண்டன் அமுதோடு
கடுவிடம் எழுந்தகாலை
குடித்தனை உருட்டியே உண்டிருக் காவிடிற்
காண்டிற் கிளிநிருப்பையோ?
சாலவே இவையாவம் மீண்டி நினைவையேற்
சட்டன்று வருதல்வேண்டும்
சகமெலாம் ஒனிசெப்பது நீபெறும் புகழீலாம்
சங்கரியோ டினைந்தால்வின்
சீலமோ டொப்பிடற் சிறியநீக் குழியியாம்
சிறியமதி! ஆடுவாலே
சம்புவுக் கிளியமுன் னையளையேயக் காதுமே
சந்திரா! ஆடு வாலே.

64

63: பாரி - மனைவி, அதுசெய்தல் - பிடிவாதம்பிடித்தல், உகுத்தல் - சிந்துதல்.

64: பரு - சிறிய பருவின்குரு) அளவான, முன்னைன் - தமையன் (திருமால்), கறைகண்டன் - நஞ்சக்கறை பொருத்திய கழுத்தினன் (சீவன்).

முன்னை அநியோணா முன்னைன் முன்னையார்
முத்திக்கு வித்தானைன்
முவர்க்கும் அரியவன் தேவர்க்கும் தெரிகிலன்
முழுமுதற் கடவுளென்றும்
தன்னிடப் பாகத்தில் மன்னிட வைத்திட்ட
தயாபரி சிறுமதலையாய்த்
தன்னையே ஒடுக்கிவந் திம்முன்னை உறைவதால்
தன்னிலை மறந்தாளோன்
உன்னினை போலும் ஒளித்துவிளை யாடலால்
உனைப்பெரியன் என்பைபோலும்
ஒருக்கணம் இவள்பெருமை உள்ளுளத் தென்னிடில்
ஒழிந் வந்திடாயோ?
அன்னையென் சுற்றுத்திற் காளாகி மாளாமல்
அம்புலி ஆடுவாலே
ஆனந்த ரூபினி அவந்தகுண சோபினியோ
டம்புலி ஆடுவாலே.

65

நல்லரைக் காக்கவும் தீயவரை மாய்க்கவும்
நல்லவருள் கொண்டுபுவியில்
நவியலைய கோசலை தயரதன் தவந்தினால்
நாரவன் இராமனாகிச்
சொல்லவிய அழகோடு வளர்கின்ற காலையிற்
சோதியறு வானில்வந்த
சுடராகும் உன்னையோரு தோழனாய்ப் பெறுவன்னிச்
சோரூணன் மறுத்தபோதில்
வல்லனாம் கமந்திரன் கண்ணாடி தன்னிலுள்
வடிவினைக் காட்டமகிழ்ந்தான்
வள்ளலவன் தங்கையாம் எள்ளாலறு முன்னையாள்
மதியூசி ஏய்துவளிதாம்
அல்லிட ஒளிதூர் போலதுவள் முகமொளிரி
அம்புலி ஆடுவாலே
அவளிடை வருதலோன் றன்றிவழி வேறுல்லை
அம்புலி ஆடுவாலே.

66

- 61 யற்றை - குழந்தை, அவந்த குண சோபினி - முடிவில்லாத குணங்களாலே பூரிபவள் (அம்மை)
- 62 ராவி - (நவ்வி என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்) பெள்மான், எள்ளலறு - (எள்ளல் +அறு) பரிகசித்தற்கு இடமே இல்லாத, மதியூசி - சிறுத விவேகி, அல் - இரவு.

இந்திர கோபமின இலங்குசெம் மேனியில்
இலைவிடா தூளிகாண்றிடும்
இருத்தினம் தரளமொடு போன்னளிகள் யாவையும்
இளைலா எறித்துநிற்க
விந்தைமிகு மண்நாறு கள்தூரி புனுகுசுவ
வாதுசன் ஸித்து மிளிர
மேனியிற் புக்சந் தளக்கலவை யுடன்னின்றி
மேஷிந் தூரதிலகம்
தந்திடும் பேரிழில் சிந்திடும் பரிமளத்
துத்தினைச் செப்பலைமோ?
தன்னையில் அறியாத தன்மையள் இன்றுவைத்
தன்னுடன் ஆடுவேன்டல்
விந்தைபிற் பெருவின்தை ஆயினும் மறுக்காது
வென்மதி ஆடுவாவே
மேலான ஈசுது வேணியில் உறைகின்ற
வேண்மதி ஆடுவாவே.

67

பன்னைய காலமாய் விண்வெளி யிலேயுனைப்
பார்த்தவர் மாய்ந்தோ பிந்தார்
பழைமையொடு முதுமையும் பிணியிழுந் இந்தைப்
பரையறிவில் என்ற பயமோ?
உன்னுவைய வெண்ணிறும் காலமலை யென்றுதை
உலகினுக் கொளிக்க நினைவோ?
உவையிலாம் உன்மையா மெனினும்ந் அஞ்சந்க
உகைப்போன்ற முதியோ ஏருயும்
பன்னரிய பெருமையள் எம்பிள்ளை வெறுக்கிலாள்
பாட்டன்ன் நஞ்பு செய்யாள்
பாரினில் முதியோர்க்கு விழாவெடுத் திடுநாளிற்
பரிகசித் திடுதல் செய்யாள்
அன்னவாம் உண்மையினை உளத்தினிற் கொண்டிங்கங்
அம்புவி ஆடு வாவே
அம்மையாங் களிகொள்ள முன்னையும் பதியினில்
அம்புவி ஆடு வாவே.

68

- 67: இந்திரகோபம் - தம்பலப்புக்சி, தரளம் - முத்து, சிந்தார தலகம் - சிவப்புப் பொட்டு, பரிமளம் - நறுமணம்.
68: அஞ்சந்த - பயப்பட வேண்டாம், பன்னரிய - (பன்னுதற்கு அரிய) சொல்கடந்த, அன்னவாம் - அந்தகையவாவா.

அற்பனுக் குப்பவிக் வந்திடிற் பெரியோங்ர
அலட்சியம் செய்து தன்னை
ஆகாய உச்சியில் அமர்ந்தவன் போந்பெருவை
அளக்குவன் என்று முன்னை
உற்பவித் ததுக் கீரி ஜோன்று 'பேரூயம்
உளத்திலிற் பிறக்க வைக்கும்
உலுத்தனே! தக்கனது சாபத்தி னாலுன்றங்
உருக்குவைந் ததும் றந்தாய்
உற்றுந் எம்பிரான் அடிப்பறி னாயின்றுவுன்
உருத்தீயுந்தும் அழித வறந்தாய்
உன்னத்த தவன்பன்னி முன்னையில் உறைகன்னி
உகூநா யகியு னாவாய்
அற்றவர்க் காதும் ஆளுவின் அழைப்பேற்பை
அம்புவி ஆடு வாவே
அழுங்கெனப் பிடிவாதும் ஆகாது கானுடன்
அம்புவி ஆடு வாவே.

69

"மதி, மதி" என்றுன்னை மதிப்படுன் அழைப்பினும்
மதித்திடா முடமதியே!
மகத்திலில் நீபெற்ற மதுரசம் உன்றுனை
மயக்கவும் நிலைமெந்தாய்
பதிந்துளில் நிலையாகக் கண்யிருந் திடுவதும்
பாவள் முழுவிலன்றுதைப்
பாடியுன் குறையிலன மறைத்தலும் எமக்கெலாம்
நதியிலைச் சாபயினில் வைத்தவன் பாகத்து
நாமுன்னைப் பலவா நிரக்கின் நனம்வானில்
நடமிடல் விட்டு முன்னைக்கு)
அதிவிருவி ஜோடுமென் முகமலர் வைக்கவே
அம்புவி ஆடுவாவே
அரங்முடி யிலேயினும் இடம்பெறுதல் வேண்டுமேல்
அம்புவி ஆடுவாவே.

70

- 69: முகிக் - பெருவை, உற்பவித்து - பிறந்து, பன்னி - பத்தினி என்ற சொல்லின் நிரிபு, மனைவி, அற்றவா - துணையில்லாத அகதிகள், ஏதும் இலிகள்.
70: 1.மதி - சந்திரீன (வினி), 2.மதிப்படு - கொரவமாக, மதித்திடா - மதிப்பளிக்காத, முயதியே - முடமான புத்தி (மதி - புத்தி) உள்ளவேன், மகத்திலில்மகம் - அத்து+இன்+இல், மகம் - வேள்வியில், நாரி - பெண்

8. அம்மானைப் பருவம்

ஆயிரத் தெட்டண்டம் கைப்பந்த தென்னவே
ஆழடும் எங்கள் அன்னாய்!
அவையுனருன் அவியாதச் சிலம்பின்றுவி என்னவே
அதிர்ந்திடச் செய்ய வல்லாய்!

*தாயிலைத் தந்தையில்லைத் தன்னளிசெய் ஜனளிந்
தாய்முலை கைவக்கி வாதாய்
தந்திடுவை உண்ணமுத கலசமத னாலுலகு
தைத்துச் செழிக்கு மன்றோ?

பாயிருட் பட்டுவெகு வாட்டமுறு வேளைதளிற்
பரிந்துருளை ஈய வல்லாய்!

பாலகி ஆனதும் மேலதிற் கொண்டவருட்
பாலிப் பென்லசத்ய மாம்
ஆயெமக் கென்றுமாய் முன்னைக்கு வந்தனை
அம்மானை ஆழ அருளே
அருளுளக் கருத்தெமக் குறிவித்து நின்றுந்
அம்மானை ஆழ அருளே.

71

ஜம்பொறி எனுந்திபில் அர்க்கியம் ஆகவுயர்
அருள்ஞானம் அவிச தாக
அதனோடு ஞேயமாம் வத்துக்களை இட்டுமே
அயர்வினா ஞானி செய்யும்
உம்பருஞ் செய்யொணா உயர்மகப் பாவளை
உத்தமச் சித்து நிலையில்
அறிவாலும் அறிவுதும் அறிபொருளும் எங்கின்ற
அஞ்ஞானம் தியந்து போகும்
இம்பரில் அம்மையே! உண்ணுக் காற்றிடும்
ஏந்தமார் ஸ்ரீ சக்கர
இயல்பைம் பூசையின் உச்சமென் நிதனிலை
இயல்புணர்ந் தார்உரைப்பர்
அம்பொளே! முன்னையில் இப்பூசை ஏற்றுந்
அம்யனை ஆழ அருளே!
அரியன் காணொணா அரலுளைய பன்னியே!
அம்மானை ஆழ அருளே.

72

71: * சிவபிரான் போலவே அம்மையம் அநாதி. எனவே அவளும் தாயும் தந்தையும் இல்லாதவளோ. சாக்தர், பரம்பராஞாகக் கொண்டு வறிபடும் அவளுக்குப் புராணங்களே தக்கன், இமவன் ஆகிய தந்தையார்க் கற்பிக்கின்றார். போன்றதோரு கருவி.

72: ஜம்பொரிகள் - மெய்தடல், வாய், கன், மூக்கு, செவியாகிய ஜிஞ்துறுப்புக்கள், அர்க்கியம், நீர்வழிபாடு, அவிச - வேள்வித்திபில் இடப்படும் உணவு (அவிர்ப்பாகம், அவி எனவும் வழங்கும்), ஞேயம் - நெசம், வத்து - (வெந்து) அவிர்ப்பாகத்துள் இடப்படும் பிறப்பராஞ்கள், உம்பர் - தேவர், இம்பர் - இவவுகம், ஸ்ரீ சக்கர பூசை - அம்பிகையை ஸ்ரீ சக்கரம் என்ற யந்திரத்தில் வறிப்படல், இயல்புணர்த்தர் - சாக்தர்

நிறப்புமந் நடப்பதுமந் நிலைபே நின்றி
நிகழ்ந்துமுடி வனவெல்லாம் நின்கு தோற்றும்
நிர்விகா ரப்பொருளாய் நின்ற வண்ணம்
நீள்புவில் வீகாரங்கள் நிகழ்ந்துவித்தே
அற்பமிலை எனக்காட்டி மணப்பு நிக்கி
அருள்ஞானம் இறுதிப்பிலே அரியாய் நீயே
ஆதால் உணயைலாங் கதியோன் நில்லை
அறிதோறும் அறியாமை அகலச் செய்யும்
சிற்பரையே! சியாமனையே! சிந்தாகலம்
தீப்பவளே! ஜகத்ஜௌனி! சிவனார் போற்றிச்
சித்திரமாய் உள்தெழுது அழகு பார்க்கும்
சுந்தரியே! நிரந்தரியே! சம்பாளி!
அஸ்பரெமக் சிரங்கியிலாம் பாலையாகி
அழகாக அம்மானை ஆழந்தே
அதைந்தைசைந்து கைபரப்பி மேலெநிந்தே
அன்னாய்! நீ அம்மானை ஆடு நன்கே.

73

ஆன்மா என்றிடல் அட்தொன்றே
அதுவே நிலையாம் ப்ராசக்தி
அன்றியங் றுளவெல்லாம் அசத்தியமாம்
ஆகவே ஒன்றே பரப்பிரமம்
என்றும் உள்ளது வேற்றில்லை
உள்ளன இல்லை பிறவெல்லாம்
உரந்திடன் வாளத் தாமரையென்
ருணர்ந்தே சாக்தர் உரைத்திடுவர்
உன்னிடு சத்துசித் தானந்தம்
உரைத்திப் பிறிதொன்றும் இல்லையென்
உணர்வதே உண்மையென் நிசைத்திடுவார்க்கு(கு)
இன்னிலை ஈந்திடு சிற்பரையே!
இனிதாய் ஆடுக அம்மானை
ஏரார் முன்னைப் பதிநிதியே!
இசைந்தே ஆடுக அம்மானை.

74

11. ஸிவிகாரம் - விகாரம்(பாதிப்பு)அடையாலம், விகாரம் - பாதிப்பு, மாறுதல், ஸ்ரீதாகலம் - மனக்கவலை, ஜகத்ஜௌனி - உலகத்தாய்(ஜௌனி - தாய்)
14. ராதி, சித்து ஆனந்தம் - சச்சிதானந்தம்: உண்மை, அறிவு, தூயமகிழ்வு இவை முன்றும் இவையைத் தக்கிதானந்த சொந்தியியாக அம்மையைச் சாக்தி கொள்வார், தீவினிலை - இவையையை உயர்நிலை(முந்தி), பதிநிதி - (முன்னையாக்ய), முஸ்தந்தின் செல்வம்.

காலையிற் காயுத் திரியாவாய்
குமுதி யஞ்சாவித் திரியாய்
மாலையின் சரஸ்வதி ரியாகிடுவாய்
மாண்பார் ஒளியினில் திளைத்திதுவாய்
சால் மிகுந்திடு பத்திடுவன்
சாங்கியுந் நாமஞ்சொல் வித்துறிப்பார்
சங்கடம் போக்கிநல் வினபுறுதல்
சுரதம் என்பதற் கையமுண்டோ?
சால்புடை வேதாந்த தத்துவத்தின்
சத்திய நெறியது நித்தியமே!
சகமுர் ஸ்ரீசக்ர மத்தியனோ!
சாங்குதற் கியவெம் வித்தகியே!
ஆலைன் எம்கெலாம் ஆகிடுவாய்
அன்னே! ஆடுக அம்மானை
உரையினைக் காந்திவெம் முன்னையவனோ!
ஒளியே! ஆடுக அம்மானை.

75

கோடுமே கோழனுங் கோடெனக் கோவேர்
கோதிற் கலையெயில் காண்பார்
கோலது கோடிட வோது கோடுங்கோல்
கொண்டா ததனைநல் ரூக
'காதிற் புரியோ குறைந்திடல் நன்றாம்
கசிவிலா ஆய்-சீரா நாடு
கனிவளத் தரினும் துயர்க்கிட' மென்று
கருதியே உரைத்தன முன்னோர்
விடெலாந் துறந்து மேன்னைகள் இழந்து
வேதனைக் கடலிலாழ் வோக்கு
வித்தகி! முன்னை மேவிய ஏறிலே!
மீண்டும்நல் வின்பம் மேவி
ஆடு அருள் அருளினில் வந்தே
அம்மானை ஆய்ந் அருளேன்
அதுரித் திவரை அளிக்குவை அன்னாய்!
அம்மானை ஆய்ந் அருளேன்.

76

75. சுரதம் - உண்மை, நிச்சயம் ஸ்ரீசக்ரத்தின் நடுவிலே அம்பிகை எழுந்தருளி அருள் பாலிப்பாள் என்பார்.

76 கோடு - வரி(-) கோழும் - வளைந்தாலும் கோடு என அதனையும் (கோடு என்ற சொல்லாலேயே), கோடுவர் - கொள்வர், கோல் - செங்கோல்(நடுவில்லைக்கு அடையாளமாக உள்ள ஜிரிய கோல்), கோடிடன் - (நடுவில்லை நில்லாது ஒருபக்கம் கார்ந்து) வளையுமானால் ஆடு - மகிழ்ச்சிக்கு அறிகுறியான ஆடு ல்பாடல்.

8 நூலை மருவி அருவை ஒருவி வருவை சிறுமி அருக்கிலே
ஒருமை அருமை யுறைசிறுகை தனிலே பொருவில் பெருமைகொள்
விரியு மெழிலம் மனையி ஹுடுகெம் விழிகள் விரிய மகிழ்வை
விரைவில் திருவும் கலையின் உருவும் விறுவி செழிலும் உடன்வர
ஏற்கை உரிவை செழியு மருவு முயியன் களிகொள் விருவதி!
இருவ ஒருவ மருவு பகலில் முனைய ரினடயில் வருகுவாய்
தாலை அனைய நிழலைத் தருமோர் அருளில் மருவு பெரியைந்
தயவு பிகவும் மனைய ஏறிந்து தழழுவொடாடி அருள்கவே.

பழவினை புதுவினை எவைக்கை உள்ளதுவை
பாறிஅழிந் திடவே
பரங்க ருணைத்தாங் கடலென வந்திடு
பாவத வர்த்தகியே
குழைவடன் உண்ணட கொள்பவர் உள்ளினிற்
கேவில் கொள்பவளோ!
குற்றம் இழைப்பினும் பெற்றுவ எாதலின்
குணமாய்க் கொள்பவளோ!
விழவுகள் மிக்கிடு முன்னையில் என்றும்
வீற்றிருந் தருள்பவளோ!
மெல்லடி மண்ணினில் வைத்து நடந்து
பிக்கம் சிற்வுடனே
இழையணி மேவியோ ஸிக்கதீர் வீசிட
ஆடுக அம்மானை
சுன் உவக்கத் தேசு மிகுக்க
ஆடுக அம்மானை.

78

11 • நூல் - (தால) உருவினை, மருவி - அனைந்து, அருவை - உருவற்றிலையை,
உரவி விடுது, சிறுமி - அம்பாளைக்குரிக்கும், பொருவில் - (பொரு+கில்)
உரவில்லாத, அம்பனை - அம்மானை (மானை மனை எனக் குறுகிறது),
உரவி இலக்குமி, கலையின் உரு - சரக்வதி, வற்றின் ஏலில் - (விரத்திருவான)
ஆய்நிய தூக்கை (மலைமகள்), ஏற்கை - புரி, உரிவை - போர்வை,
உரும் - மாபு, இமவுதி - வைருமயதி என்ற வட சொல்லின் திரிபு (மீமவாளின்
பைங்காபர் - முன்னையை தொக்குமுனையர் ஆயிற்று, தருமரம்,
உருவு - மகிழ்ச்சியோடு).

11 ம நக்டல் - பெரியகடல், இழைப்பினும் - செய்யினும், தேசு - ஒளி.

பொற்றா மஹரத்தடம் பொலிவுமிகு கோபுரம்
பொலிவின்ற மதுரை என்ற
புகழ்பூத்த நந்பதியில் அமிழ்தொத்த நந்நமிழ்
புரக்கின்ற கயற்கன் னியாய்க்
கற்றவர் மிகுந்திடும் தொகண்ணமுன் டலத்தினிற்
காஞ்சிநின் ஏகு மதனில்
கனிவிளைாடு முப்பத்தி ரண்டாகும் அநஞ்செய்து
காட்டியருள் காஸ்ட்சியாய்
நந்நவர்க் கியியுஅருள் நாள்தொழும் நலகிடும்
நளிர்கடல் நடு வழுங்கள்
நலமிகும் நயினையம் பதியினில் அமர்ந்தருள்
நாகடு ஷனிஅம் மையாய்
அந்நவர்க் கிரங்கின் முன்னையில் வடிவழகி
யாகவே வலிவுமமீ!
ஆனந்த மாகவே ஞாலம் விளங்கந்
அம்மானை ஆடி யருளோ.

79

அகிலம் எங்கும் அவைதிபெற
அண்டும் அறமும் தழைத்தோக்க
அழிவுகள் கொடுமைகள் பாறிவிழ
அண்பில் செயல்கள் நீக்கமுற
இகிலில் நீங்கி எல்லோரும்
இகைண்து சம்மாம் வாழ்வையறு
இதுயத் தூய்வும் மிக்கோராய்
எதிலும் நலமீம் நினைவையறுச்
சகல வறியிலும் சுத்தியமே
தழைத்துச் செழித்து மேன்மையறுச்
சாடும் பின்னோய் தூய்வெல்லாம்
சுற்றுந் தலைகாட் டாதொளிக்க
அகங்கொண் டெங்களின் முன்னையளே!

ஆடி யருளக அம்மானை
அவைம் நீங்கிப் புளியோங்க
ஆழய ருள்க அம்மானை.

80

- 79: புரக்கின்ற - காக்கின்ற, கயற்கன்னி - கயல் போன்ற கண்களையுடைய மதுரை
யெனாட்சியம்மை, நளிர் - குளிர்மை, பெருமை.
- 80: இகல் - பகை, சாடும் - தாக்கும், மோதும்.

9. நீராடற் பருவம்

நெருப்பையை திருமேனி நீற்றினைப் பூசியெந்
நேரமும் வெப்பமிகவே
நிலவிடும் நிமலனின் ஆகத்தி விற்பாதி
நிலவெனாண்ட எஸ்பிராட்டி!
பொருப்பினன் செல்வியாய் உருக்கொண்டு மலையினிற்
பொலிவிடன் வளர்ந்தகாலை
பொழுதெலாம் மலைபளி குளிர்வானை யாலங்கு
புலவாட மறந்திருந்தாய்
ஒருப்பால் நீராட உங்கு விழைவின் மையை
உணர்ந்தான் எனினுமெங்கள்
உள்மெந்து தாமரைத் தடத்திலும் முன்னையின்
ஒருப்பாதி ஆழுதனிலும்
விருப்படன் நீராடி அருபவும் கொண்டு வளை
வேண்டி ராடியருளோ
மிகுமணச் சுகந்தமணை குளிர்ந் ரிதாமிதில்
விரும்பிந் ராடியருளோ.

அமண்ணகள் திக்க்யர் ஆதலால் அவர்போல
ஆடுயனி யாத பேரை
அம்மணம் ஆகவே திரிகிறார் என்றுமுன்
அவமதித் திழித்து வருத்தார்
அமையமை தோளியர் அவர்முனர் வாராமல்
அஞ்சிநா னுற்றிறா வித்தார்
ஆயினும் குழவியர் மேனியினில் ஆடையை
அணியாலை எள்ளல் உண்டோ?
உமை!எம் தினியநந் குழிநீ அழதமநீ
உன்வெறும் மேனிகள் உவப்போம்
ஒருமுறை எமதுமன் ராட்டினை ஏற்றுவந்
துளங்குளிர் நீராடுவைய்
எமைகிருத் தெய்த்திடா தெளிவந்து கணத்தினில்
இளைய!ந் ராடியருளோ.
இத்தலை யிலேறினது சித்தத்தை வைத்துமே
இளிதுநீ ராடியருளோ.

II) பொருப்பினன் - இமவான்(பொருப்பு - மலை), சுகந்தம் - நநுமணம்.

II) அமைமணம் - ஆடை தரியாலை, நிர்வானம், அமை - முங்கில், (முங்கில் யீடால்) அமைந்த, எய்தத்தல் - ஏமாற்றுதல் (எய்தத்தலீன் குழுகல் விகாரம்)

அஞ்சு தலைக்குரியார் நஞ்சுபிடற் றினையார்
அம்பொன் மலைக்கவரே - பதியாவார்
அஞ்செல் உரைத்திடென்னக் கஞ்சம் எனஅருகில்
கொஞ்சம் முகவரவாய் - உளைவேண்ட
நெஞ்சம் இளைகியெறில் மகுஞ்சு! உரைத்திடுவாய்
தஞ்சம் தனையெடுய் - நெந்யாக
விஞ்சும் திறும்அமைந்த தந்தரம் மிகவிரிவாய்த்
தலைவர் உரைத்தவைகை - தருவாயே
அஞ்சும் உளத்தினாய்க் கெஞ்சும் அப்பவர்க்காய்
வஞ்சுப் பவந்தூலைய - வழிகாட்டும்
அஞ்செல் விளிலைமைந்த செஞ்செலாற் சிறப்பமைந்த
அற்றும் தவிர்க்கும்பெறி - அருள்வாயே
எஞ்சும் வினைதூலைய முன்னைப் பழியினிலே
எங்கள் அழைப்பிதனை - உவந்தேற்று
எத்தித் தொழும்மது பாசம் தொலைக்கவிந்த
இன்வீரில் நீராடி - அருள்வாயே.

83

ஜந்துமா கடலும் அலையெறிந் தார்த்தும்
அவளியை அழித்திடா தருள்வாய்
அலைத்துலைத் தெடுந்து கழல்வளி வரினும்
அஞ்சிடோம், நீருகு குள்ளாய்
வெந்துகாய்ந் தலைநி வெந்தமுற் பிழம்பாய்
விளங்கிடும் பாலையிற் சோலை
மேவிடச் செய்வாய் மேலுமே பலவாய்
வியத்தகும் அருட்செயல் புரிவாய்
அந்தமொன் நிலலை அநாதியே! உண்ண
ஆற்றலுக் கிறுத்தும் உண்டோ?
ஆயினும் இன்று கழவியாய் மாறி
அடம்பிடத் தழுதிடல் நன்றோ?
எந்தமின் அன்புப் பணிப்பினை மறுக்கேல்
எழுந்துவா, நீராடி அருளே
ஏன்பிடி வாதம்? முன்னையின் தவமே!
இசைந்து நீராடி அருளே.

84

83: திருப்புகழ் சந்தத்தில் அமைந்த பால் - ஓவ்வொருமுயின் ஈர்ஷ ஈர்ஷைச் சீர்வெள்ளும் நேரைகளாய் அமைக்கப்பட்டன. தஞ்சம் - ஓயங்சம் (அண்சம்), தந்தரம் - தந்தரம் (சிவபெருமான், தாம் சக்திக்கு உபதேசித்த தந்திரத்தை அவனை மென்டும் உரைக்க வேண்டுள்ளார் என்பது கற்பனை.)இன்வீர் - இனிமை+நீர்

84: சூழல்வளி - சூழாவளி

பாலூடன் துயிர்பழம் நெய்யோடு ககந்தநற்
பரிமளம் அணைந்த நீரிற்
பல்லாண்டு பல்லாண்டு பலகால மாகந்
பரிந்துநீர் ராட விலையோ?
சேலுறும் கண்ணியுன் திருவிழுந் நாள்களிற்
நிரும்வையில் ஜொலியி தூணே
தேந்தசிவ சாரி அபிடேகம் ஆய்டிடச்
சிலிரத்துநீர் மகிழ் விலையோ?
மாலுறுத் தும்பசந்த சாத்தெலும் ருதுக்களில்
வருகின்ற நவாரத்திரி
மகிழ்வெப்பு மிருபெரிய விழுவினும் அபிடேக
மாட்சியிற் ரினொக்க விலையோ?
ஏலமார் குழநிர் இன்றுபிடி வாதமேன்?
ஏழுந்துநீர் ராடி அருளே.
எத்திக்கும் முன்னையெனு முத்தமப் பதியினில்
இன்றுமந் ராடி அருளே.

85

கண்ணென்னும் உண்ணண்ணன் தூய்சொலைக் கேளாது
கடிடுமே தவழ்ந்து சென்று
கட்டிலை பசுத்தொழுவி வேயுருண் டமுக்குடன்
காட்சிதூக் கண்ட அன்னன்
உண்ணென்கிழந் “தென்னுலைய வைந்தனே! நராட
ஒடிவா” என்ற வழந்தால்
ஒருகாலும் வாது மேலுமருண் டுதலுன்
உதிரத் திலுங்க வல்போ?
மண்ணினிற் புருங்கு மாகந்த மேனியோடு
வருவதும் அழகா யினும்
மாயவன் ஆண்பிள்ளை நீடியாபெண் ஜாதலால்
மற்றவர் நகைக்கக் முன்னர்
சண்ணியெங் குட்டனே! இனியும் மழுக்காமல்
எழுந்துநீர் ராடுயருளே
எற்றுக்குச் சீற்றுமோ? முன்னையா செல்வமே!
இனிதுநீர் ராடுயருளே.

86

11 சீல் ஒருவகையீன், குதுக்கள் - (கால) பருவங்கள்.

12 சுறுபும் - இரத்தம். குட்டன் - சிறுவின்னை.

பொன்னினிற் செய்திட்ட பாத்திரத் திற்பல
புதுமண மலர்களிட்டுப்
போதாத நஞ்ஞாந் பன்னிர் கலந்திட்ட
புதியனிற் தன்னி லுன்னை
இன்புடன் நீராட்டிப் பட்டினா லேதுவடத்
தினியஅகிற் புகையு மிட்டோ
ஸ்ரிலான பாவான_ சட்டையிட் டேநங்நி
இலங்கிடவென் விறை விந்து
பொன்னுதாங் பொலிவநுப் பொட்டுமிட் டேபார்த்துப்
பூரிக்க அன்னை மேனை
பொழுதெலாங் காத்திருந் திருந்துஇட மீதினிற்
புற்றெழுச் சலித்து விட்டாள்
இன்னமும் வாரா திருந்திடில் என்செய்வாள்?
எழுந்துந் ராடி அருளோ
இன்னிய ராம்முன்னைப் பதியினர் ஏக்கமற
இன்று நீராடி அருளோ.

87

எண்டிசைகள் எங்களும் கண்டவர்கள் இடியேற்றறை
ஏற்றறவு கொள்ளும் அச்சம்
எய்தியே உயிர்ப்பிக் கொடுங்கிட் டொளிப்பிடம்
எங்கெனத் தேடி ஒட்ச
சண்டர்முன் டர்ஸுந் சண்டாள் சென்றவர்
சாவினை அடைய வைப்பார்
சற்றுமே இருங்கிடா மாகொடிய பாதகர்
சகத்திலும் விண்ணி டத்தும்
மண்டியே செய்கொடுமை மாளாது மாளார்கள்
மாதேவி! உற்று ரைக்க
மட்டுவார் குழலிற் அக்கொடிய பேரினை
மர்த்தனம் செய்த ருளினாய்
சண்டியே! நாங்களச் சண்ட முண்டர் அல்லர்
சற்றுந் கலடக்க விந்துச்
சகத்துயர் முன்னையில் எங்கட் கிரங்கியே
சார்ந்துந் ராடி யருளோ.

88

88: அரவு - பாம்பு, சண்டமுண்டர் - சண்டன் முண்டன் என்ற கொடியோர் அவர்களை வகைத்தமையால் (மர்த்தனம் - வதை) அம்பிகையைச் சண்டி எனவும் அழைப்பார்.

கரியநீர்க் கடலிடைப் பழந்திட்ட வென்முகில்கள்
கடிதெழும் தம்பிடாய் தணிந்த
களிப்புடன் கறுத்துமிக இடுத்துமின் விச்சேய
கானுமலை களிற்ப டிந்தே
பெரியமழை பொறிவு தற்காயகோ லத்தினைப்
பேதையர் கண்டன் கூவோம்
பேசுதற் கியிதாம் குளிர்வானை உன்றனைக்
கொடுகொடுத் திட்செய் யமுன்
அரியநற் நவத்தளாம் உன்னனை மேனனயாள்
அழைப்பிலுக் கிரங்கி வாராய்
அன்னையின் வேன்டுதற கிரங்காத பேரிந்த
அகிவுத்தில் எவரும் உண்டோ?
பரிவுடன் ஓடுவந் தவணையும் எம்மையும்
பார்த்துந் ராடி யருளோ
பாலகி! ஞாலமிசை வந்துவிளை யாடுவாய்
பகவதி!ந் ராடுயருளோ.

89

சந்த மிகுத்திடு சிந்து மிழற்றிடு
சதங்கைகள் கலக்கவெனச்
சங்கினிற் செயல்வை எங்களும் எதிரொலி
தந்துநல் வோசையிட
வந்தனை தந்தவர் பந்தம் தந்தமும்
வந்துதென் றுண்டுறு
வங்கம் தருகளி தந்தெனி விளக்கென
வழிதூறை காட்டுவாய்
சிந்தனை கொண்டுவை எந்தம் துளத்தினில்
சேர்ந்திடச் சேயுருவில்
செந்தளிர் விஞ்சிடு கந்தம் ளப்பதம்
சிறந்துமைக் காத்திடந்
அந்தமில் முன்னையில் வந்தனை இன்புற
ஆடுக நீரினிலே
அஞ்சொ விளக்கினை! மஞ்சனி குழலினை!
ஆடுக நீரினிலே.

90

90: சந்தம் - இன்னோசை, சிந்து - பாட்டு, அந்தம் - இறுதி, மஞ்சனி - (மஞ்சு அணி) மேகமென் அழகிய, வங்கம் - கப்பல், ஒனி விளக்கு - கலங்கரை விளங்கம்.

10. ஊசற் பருவம்

சொல்நகரிய ஓளிவழியுடு சிவந்தபவ எங்கோன்டு
துவன்றிட இயற்று தூண்கள்
தொகுநான்கி எவற்றுமிகை தூயவொளி வைத்திற்
சுட்குநல் விட்ட மிட்டு
நிலையவாய் மாளிக்க மஸிகள்கொண் டமைத்திட்ட
நேரிய பலகையிலில்
நிலவுமெழி விரத்தினக் கம்பளம் விரித்ததின்
நிலைபெற விழுநிருந்து
நிலவினொளி தவழுமக மதியினிற் குவளைபொரு
நீள்விழி மலர்த்தி இன்னில்
நிலைத்துமிக வெளியைடுவ தென்றித் திலவரிசை
நேரிலா யீரு சிறிதே
புலப்படக் கொங்கவயிதழ் புத்துமே நன்கிலகப்
புன்னகை புலப்ப டுத்திப்
பொன்னாரின் இன்பினிய முன்னைப் பதிக்கரசி
பொன்னாசல் லாடி அருளே.

91

நல்நிறை வைவான் மாகாளி சீதரன்
நின்னருகு வந்து நிற்க
நிழல்போல் அவருடன் திருமகள் வாணியெனும்
நேரியில் தெய்வ மாதர்
சாலநின் நூசலினை ஆடுதூற் கமைந்ததாம்
சால்புடைக் காட்சி ஒரிர்
சக்ஷது கவிகின்ற ஆகாய மீதிலொளிர்
சகஉடுக் கூட்ட மென்வாம்
ஆலமன் ருண்டமிரத மாக்கினா வவலுடன்
ஜங்கரன் ஆபு முகனாம்
அரியபெரு கடவளர் கூழ்ந்திடுந் காட்சியினுக்
காருவமை கூற வல்லார்?
போலவென் நெவற்றையும் காட்டிடற் கில்லைஅவர்
புரித்து நிறகவேலெம்
பொன்னாரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னாசல் ஆழியருளே.

92

91. துவன்றி - பொலிந்திட, மிசை - மேலே, விட்டம் - மேற்றிட, பொரு - போன்ற, போன்னர் - பொன் போலும் மேனியராள(பொன்னைப்பலவாணராள) சிவபெருமான்

92. சீதரன் - திருமால் மாப்பிலே தரித்த திருமால் (சீதரன் - ரி (சி எனத் தமிழ் வாழ்வம் பெறும்) - இலக்குமி) ஓலிஸ் - ஆராய்ந்தால், சகஉடுக்கூட்டம் - கூட்டாளிகளான நடசத்திரக் கூட்டம் (உடு - நடசத்திரிற்)

காமாட்சி நிறைகாஞ்சிக் காமாட்சி யாயுலகு
காத்திடப் பல்லூங்கள்
கருதியருள் செய்துநின் கடைக்கணருள் வேண்டியே
ககங்த திருந்துவந்து
நாமாட்சி மிக்கநந் கவிவாளன் கூழ்ந்துவன்ன
நாள்தொறும் பாடியருகும்
நல்வபதி முன்னையில் குழுமியுள் அவர்பாரம்
நாகத் தலைவெறிக்கும்
கோமாட்சி யாந்பெருஸம் கொள்ள்நற் குளக்கோட்டன்
குலவழாக் கிரமபாகு
கோடல் கீத்தியீர் ராஜசிங்க கன்முதல்
கூட்டுபணி யாலுயர்ந்து
போமாட்சி என்னான்று மின்னியே நின்றுலவு
புகழாட்சி யாலுயர்ந்த
பொன்னாரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னாசல் ஆழியருளே.

கார்முகில் இதுவென் நுன்னிய கடல்தன்
கடனினைத் திருப்பென் அதனைக்
கைகளாம் அலைகள் விரித்தழூத் திடவாம்
கருங்குழற் கர்ணாயிக் கொளிகால்
ஏர்யிகு மதியம் இதுவென விழுங்க
எழுந்தவான் அரவது நாளி
ஏங்கிட அமைந்த பேரெழில் வதஙம்
இவைமலர்க் குவளையென் நேண்ணி
ஆர்வமாய் மதுவை நாழியே வந்த
அரிக்குலம் எய்ப்புறு விழிகள்
அருங்கவைக் கனிமைக் கொந்திடும் ஆர்வத(து)
அனுங்குபுள் எலந்திடுங் கதுப்பு
பேர்க்கள் ஆப்பிரிர் புலம்புறு சிலம்பார்
பொலிந்திடு பாதபான் கயங்கொள்
பொன்னாரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னாசல் ஆழி அருளே.

94

93. காமாட்சி - (கா+மாட்சி)பூஞ்சொல்லயின் சிறப்பு, நாமாட்சி - நாவிள் சிறப்பு(நாவன்மை), நாகம் - (யுமியைத் தாங்கும்) ஆதிசேடன் என்ற நாகம், கோமாட்சி - கோ+மாட்சி - அரசன் என்ற சிறப்பு, கோடல் - கோடுலி - (வளையாத, தாழாத), கீத்தி - மிகுபுதழ், போ + ஆட்சி - (போமாட்சி) ஆட்சி போகும் என்ற அச்சம்.

94. கடலானது, தன்னிடம் முகந்த நீராகிய கடலைத் திருப்பித் தா என்று கார்முகிலைத் தன் அலைகளாகிய கைகளை நட்டிக் கேட்பது, உள்ளையிற் கார்முகிலை அன்று, கார்முகில் போன்ற காட்சி நெந் அம்மையின் கூந்தலைக் கார்முகில் என்று மயங்கியதால் விளைத்த விளைவு என்பது குப்பனை, மது - தேவி, அரிக்குலம் - வள்ளுக்கூட்டம்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவரோடு கந்தருவர்
முற்றுமுள கின்ஸர்கள்
முவாத மலவாதை தாவாத நந்தியொடு
முதன்மெப்பறு சிவகணங்கள்
பய்பத்தெலும் நெடிய பலவாண்டு பெருந்தலம்
பலசெய்த முவிபுங்கவர்
பகர்னான நெறிநின்று நிலையருவ நிலையிலிர
பதித்தவளிப் பெருமையான்
செப்புங் கரியந் பத்தியிற் நிலைத்துபோ
ஸ்ரீசகர் புதை செய்வோர்
செல்நெடுங் கண்ணியுனை வேதநெறி தவநாது
வியன்பூசை செய்யு மறையோர்
பொற்பதுமை யாயுளைக் கண்டுமே வணங்கிடப்
புகுகின்ற ஓர்களிக்கப்
பொன்னரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னுாசல் ஆழியருளே.

95

செங்கதீர் பொங்கிளாயின் வெய்யவர் பலகோடி
சேரினும் பொருவி லாத
செல்வொளி முகத்திலை பலவியத் திருவொளியைச்
சிறிதாய் ஒடுக்கி அடியார்
பொங்கிலை ரப்பொலியும் அங்கருளை தங்கியுறை
புவளைச் சரியை மன்னாய்
பூப்புளை ஆருமும் புகற்புளை ஆருமும்
பொலியுமெல் ஆதாரமே!
துங்கமணி மின்னுமுடி தங்கமொளிர் கங்கணமும்
தொக்கபல வைவணியும்
தோயுமெழி ஒடுக்கழும் ஏயவல வென்றமையும்
ஜோதின்வல ரூப மதலாய்!
பொங்கிவரு கடலவைக் களைங்கவுன் திருநாமம்
போந்றிசெய் ஒலிமிகுக்கும்
பொன்னரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னுாசல் ஆழியருளே.

96

95. கந்தருவர், கின்ஸர் - தேவ உலக இசைவாணர், பய்பத்து - நாறு (நூற்றுக்கணக்கான)
96. வெய்யவர் - ஆரியர், பொருவிலாத - ஓப்பில்லாத, பலவியம் - புளிதம், மென்கும், ஆழம் - மாலை, தங்கமணி - தூய இரத்தினம், கங்கணம் - காப்பு, ஏழும் - ஒக்கும்.

முக்கணர் நெற்றியின் விழியெனுந் தீயிலே
முவிரு முகங்களுங் கொண்டு
முத்தைய னானவன் மூடனாஞ் தூரனின்
சோக்கமாந் தங்கநாற் நமிழிலைப் புரந்தனன்
'சொற்றுளில் உயர்தழிழ்ச் சொல்லே'
தூயகலை வாணரும் அச்சொலாற் புணைந்துமீம்
துதித்திடச் சூழந்துநிற் கின்றார்
தக்கணந் தன்னிலே மிக்கதாம் மேன்மையில்
துயைமிகு பெருமை இனைந்திடப் பாத்தேனைத்
தந்திடச் செவிமுடுத் தஞ்சுப்
புக்கள் பாவம்! பூரமீரி முடுத்திட்ட
புலவியர் காய்ந்தவ ரான்
பொன்னரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னுாசல் ஆழ யருளே.

97

செந்தா மறரக்கெழில் தருமுகச் செல்வியுன்
திருமூன் ஆழடார் யார்?
செயம்செயமென் நூன்னாடச் சீலம்புகள் நனிமிகச்
சீர்ந்துமீ கலக லென்ன
மந்தா கினிச்சடையர் தொந்தோ மென்பதம்
மன்னிற் பதித்தும் ஆட
மாலுடன் திசைமுகதும் ஜங்கரன் தன்னினொடு
வள்ளிமண் வாள னாடக்
கந்தார் மலர்க்குழந் பூமகள் நாமகளும்
கலைக்கரசி கூட ஆட
களிவிழி பொழிந்தி கருடன் நாரதர்
கந்தருவர் பலரும் ஆடப்
பொந்தார் அரவினொடு மஞ்சனூயும் குருகுகளும்
பூரித்து மிகவும் ஆடப்
பொன்னரின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிற்
பொன்னுாசல் ஆழ யருளே.

98

97. முக்கணர் - முன்று விழிகள் உள்ள சிவன், சொக்கம் - அழகு, சொற்றுளில் - சொல்தனில் 'சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே', தக்கணம் - தட்சணபீடுமி, தென்னிந்தியப் பிரதேசம், முடுத்து - அழிந்து, பாருதி,
98. நனிமிக - மிகமிக (நனி - மிகுதியைக் குறிக்கும் உரிச் சொல்), மந்தாகணி - கங்கை, பொந்து - புற்று, மரத்தழியில் உள்ள (துவாரம்) துளை.

இல்லா மருங்கினில் மேகவை இலங்குவ(து)
எவ்வாறென் நயிர்க்க வைக்கும்
இருக்கும் எழில்முதும்! நீடிச் வாடுகையிலில்
இருங்குழல் இல்லையென் நூர்க்கும்
பொல்லாத புருவவில் விழிகள்களை வேலெவிற்ற
பொருந்திநாம் நோக்க வாமோ?
புன்னைகை புரியினும் பஞ்சகளின் தரளவொளி
புகுந்துவிழி கூச வைக்கும்
மல்லார்ந்த திண்டோளர் ஆனவன் மணவாளர்
மறைந்திடப் பணித்த துண்டோ?
மாபெரிய தாயின்று மழலையுரை குழவியாய்
மாறியது யார்கு நிததோ?
புல்லியுன் அடியினைகள் பிழக விழைங்களைப்
புரிந்துக் காட்கி தந்தே
பொன்னைகளின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிந்
பொன்னூசல் ஆடி அருளே.

99

நலிவசெய் தைமகள் கொடுமைகள் நீங்கிநாம்
நன்மையில் திழைக்க என்றும்
நாய்களாய் அச்சமிகு கோழையாய் உலகினில்
நகர்ந்திடா திருக்க என்றும்
கலியுகம் விலகிந்து விருதுயுகம் உதித்திங்கு
களிப்பெமக் காக என்றும்
கடமையைப் புரிந்துபயன் உனது கட்டென்னவே
களித்துநா மிருக்க என்றும்
பலியிழுக் கிடவளர் கடாக்களாய் மாந்தர்கள்
பதைத்திடா திருக்க என்றும்
பாரிஸில் வாய்மையோ டன்பருளென் நின்னவை
பன்டுபோ வைமை என்றும்
பொலியுமருள் நின்றந்தபெண் ணமுதமே! எங்களது
புகலிடம் ஆன பொருளே!
பொன்னைகளின் இன்பினிய முன்னைக் கரசிந்
பொன்னூச ஸாடி அருளே.

100

99: மருங்கு - இடை.

100: நலிவ - நுன்பம்.

நறநவூரா

நூலாசிரியர் எவரும் ஒரு நாலினை எழுதி நிறைவு செய்துபின் அது பற்றிக் கூறுவளில் அமிசங்களைத் தொகுத்து எழுதும் அறிமுகவரை, முகவுரை என்னும் பெயரால் நூலின் தொடக்கத்திலேயே இடம் பெறுவதே மரபு. இதில் நன்மையும் உண்டு. ஆசிரியர் எதிர்பாராத தீவை விளைவதும் உண்டு.

நாலைப் பழப்பவர் முகவுரையைப் பழப்பதன் மூலம் அதன் பயன்பாடுகளை உணர்ந்து நாலில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தாண்டப்படுவது நன்மை. நூலின் உள்ளாட்கம் இவ்வளவுதானா என்று முகவுரைக்கப்பாற செல்லாது நாலைப் பழந்தள்ளுவது தீவை.

'முன்விச்சரத்து அருளிகு ஸ்ரீ வடிவழகாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழ்' என்ற இந்நாலுக்கு நான் நினைவுறை எழுதுவது மேற்குறித்த நன்மை, தீவையைக் கருத்திற் கொண்ட அச்சத்தினாலன்று.

அகிளாண்ட கோட்டுகளையும் அளித்தருஞம் வாய்மாம்பிகை மீது ஒன்றுக்கும் பற்றாத சிறியேனாகிய யான் பாடிய இப்பிரபந்தத்தினை அவளின் அம்யார் கூட்டம் படிக்கும் என்பதற்கு எவ்வித ஜயமும் இல்லை. ஏனெனில்,
செப்ப ஹற்ற பொருளின் சிறுப்பினால்

அப்பொ ரூட்குரை யாவருந் கொள்வரால்
என்னும் அஹையாட்கம் (சேக்கிழார் சௌமிகள் அருளியது) இந்நாலுக்கும் நல்லருணாகும் என்பது என் நம்பிக்கை.

இந்நால் வாயிலாகச் செப்பலற்ற பொருள், எம்பிராடி முன்னையாகளைப் பற்றியதாகும். எனவே அப்பொருளே இந்நாலினைப் படிக்கப் போதிய தூண்டுதலாகும்; அருளுமாகும்.

கல்விலும் உலோகங்களிலும் தெய்விக்கப் பொலிவும் கலையழகும் இணைந்திடும் வகையிலே சிறுகிளன் பிள்ளையாருக்குப் படிமங்கள் அமைத்து, அவை ஆலயங்களிலே எழுந்தருளி அடியவரின் வழிபாட்டிக்கு இடமாவது உண்மையே. ஆனால் சாணகத்திலே பிடித்து வைக்கும் பிள்ளையாரை வணக்கமாட்டோம் என்று எவரும் அடம் பிப்பப்பில்லை.

எனது இந்நாலும் சாணகத்திலே பிடித்து வைத்த பிள்ளையாரைப் போன்றதாயிழும் துதித்தலாகிய பயன்பாட்டைப் பெறும் என்றே நம்புவின்றேன்.

பரம்பொருளை அமலையாயும், அப்பளையும் ஆண்டானாயும் தோழளாயும் பாவனை பண்ணிப் பரவும் மரபு மிகப் பலநூலையானது. பிள்ளையாய்ப் பாவனை செய்யும் வழக்கத்தினைத் தொடக்கி வைத்தவர் பெரியாற்வர் என வைனை உலகு போற்றும் விட்டனுதித்தான் ஆவார். 'குழவி மருங்கிலிலும் கிளைவதுகும்' என்று தொல்காப்பியை குறித்த இலக்கிய மரபு, பிள்ளைத் தமிழருக்கு அடிகோலியிது என்பதோர் கருத்தும் நிலவுகின்றது. ஆனால் அவ்வகையிற் பிள்ளைப் பாவனை செய்து பாடப்பட்டமைக்கு இலக்கியச் சான்று இல்லை.

சோழர் காலத்திலே ஓட்டக்கூத்தர் 'குலேஷத்துவங்கள் பிள்ளைத் தமிழ்' பாடி, பெரியாற்வரின் முன்னேடு முயற்சிக்குப் பிரபந்தவஷதிலும் அளித்தார். கடவுளின்

இடத்தைப் புவிகாவலன் பெறும் புதுமை அவரால் தொடக்கி வைக்கப்பட்டது. சென்ற நூற்றாண்டிலே மகாவித்துவான் மீண்டசிகந்துறம்பின்னோ, ' சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்' பாடுத் தொண்டர் சீர் பரவிய பெருந்தகையைப் பாலனாக்கிப் பரவசம் அடைந்தார். இவரின் அடி ஒற்றி எம் ஆழத்து அஞ்சூர் பெருமக்கள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், ஸ்ரீவீரி ஆழுமுகநாவலர் ஆசியோர் மீது பிள்ளைத் தமிழ் பாடியதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சாதாரண அரசியற்றுவைவர்களும் பிள்ளைத்தமிழ் நாயகர்கள் ஆஸ்தற்குக் 'காமராசர் பிள்ளைத் தமிழ்' சான்று பகரும்.

ஆனால், பிள்ளைத்தமிழ் மரபின் செழுமையும் மகிழ்மையும் பெருமையும் குமரகுருபுரவாமிகள், பகழிக்கூத்தார் முதலாம் புலவர் பெருமக்கள் முருகன், மீண்டசி ஆதியாம் தெயவங்கள் மீது பாடியருளிய பிள்ளைத் தமிழ்கள் வாபிளாகவே பெரிதும் உணர்ந்து உருகித் தன்வசம் இழக்க வைக்கின்றன; பத்திரிக்களிலிருந்து மிகுவிக்கின்றன.

கடவுளரைக் கவிமழுவை மிழற்றிடும் பிள்ளைக் கனிகளாய்ப் பாவித்துத் தங்களைத் தாய்வை நிலையில் ஆக்கிக் கொண்டு உருகி உருகிப் பாடிய புலவர் பெருமக்களின் பாதாரவிந்தங்களுக்குப் பல்லாண்டு கூறிப் போற்றுகின்றேன். தமிழ் மொழியானது அவர்களின் கரங்களிலே எவ்வாறேல்லாம் வளைந்து குழந்தை தனது முழுமையான ஆற்றுவையும் வெளிப்படுத்தியது என்று வியக்கின்றேன்; பிரமிக்கின்றேன்.

தண்ணுலா மழுவைப் பசுங்குதலை அழுதினிய
தாய்வையிறு குளிரவுட்டத்
தடமாற்பு நிறைகுங் குமச்சே றளைந்துபொறாற்
நாள்தோய் தடக்கை பறுநிப்
பண்ணுலாம் வடிதமிழ்ப் பைந்தாமம் விரியும்
பணைத்ததோள் ஏருத்தமேறிப்
பாசொளிய மரகதத் திருமேனிப்
பசுங்கதீர் ததும்ப மணிவாய்.

என்றும்
பழமறைகள் முறையிடப் பைந்தமிழ்ப் பின்சென்று
பச்சைப் பசுங்கொண்டலே
என்றும் வருவன்போன்ற அழுதப் பாலலட்களின் ஒரு சீதானும் என்னால் கந்தப்பன செய்யவும் முடியுமோ என்ற அச்சமும் தளர்ச்சியும் மீதாரவே இப்பிள்ளைத்தமிழ் பிள்ளைமை நிலையில் என்னால் ஆக்கப்பட்டது.

எனினும் முதலீர் கூறியாங்கு செப்பலுறை பொருளினால் எனது பிள்ளைப்பாட்டாகிய வெள்ளைப்பாட்டும் சிலகாலமாவது வாழ வேண்டும் என்று அன்னைபின் அங்கு குழுவியாகிய நல்லை முருகப்பெருமானின் மலர்ப் பாதங்களை வழுத்தி அமைகின்றேன்.

கொக்கை.

பாடல் முதந் குந்ப்பகாந்த

பாடல் எண்	
அகிலம் எங்கும்	80
அங்கு தலைக்குரியா	83
அண்டச்சா சரமனைத்தும்	84
அனுமதல் இமயம்	82
அமண்டகள் திகம்பரா	69
அந்பறுக் குப்பவிசு	57
அன்னத் தூவியில்	63
அன்னையில் வூலகினுக்	04
ஆணவும் மிகுந்திட்ட	71
ஆயிரத் தெட்டங்டம்	13
ஆயிரம் இதழ் கொண்ட	57
ஆயினுமே திருமூலர்	25
ஆழகடலின்	24
ஆழ்ந்தும் பூஶ	12
ஆங்கா என்றிடல்	74
இதழகளைப் பறிமுன்	07
இந்திர கோபமென	67
இல்லா மருங்கினில்	99
உத்தம் சத்திய	28
உத்தி அனைய	52
உருவை மருவி	77
ஊழி முடிவில்	34
எண்டமிசைகள் எங்கனும்	88
எந்தமிழே! எழிற்றமிழே!	10
எழிலி னுலகு	42
ஜங்குமா கடலும்	84
ஜம்பொரி எனுந்தீயில்	72
ஜம்னும் பிரணவத்	41
கத்திக் கொழிக்கும்	86
கண்ணலெனும் உள்ளன்னை	35
கண்ணினைக் கூச	89
கரியாந்திக் கடலிடைப்	62
காதலர் வாழ்வினிற்	93
காமாட்சி நிறைகாஞ்சிக	19
கார், கந்தி, முன்பவி	

விநாயகர் வணக்கம்

கார்முகில் இதுவென்	94	பாவா என்னும்	48
காரிற் கருத்து	27	பாவாழி மீதன்று	64
கால, குல, நாம	18	பாலுடன் தயிர்பழும்	85
காலையிற் காயத் திரியாவாய்	75	பாலே! தேவே!	50
காள மயிற்கெழிற்	33	பாலேடு தேங்கவந்	08
குளிர்தரு நறுமலர்ப்	36	புண்ணி யழுன்பு	46
கோடுமோ கோழுஷங்	76	பொன்னிவிற் செய்திட்ட	87
கோவனம் துண்ணமே	01	பொன்னும் செல்வம்	26
சத்தி இன்றேன்	47	பொன்னைத் தீவில்	55
சந்த மிகுந்திடு	90	பொற்றா மரைத்தும்	79
சந்திரமண் டென்டுவில்	17	போர்முகில் வந்து	44
சிவனவன் சக்தியையுஞ்	14	மஞ்ச வாவி	45
சீரும் செழியும்	29	மட்டவிழ் மலர்கொடு	30
செங்கதீர் பொங்களியின்	96	'மதி,மதி' என்றுண்ணை	70
செந்தா மரைக் கெழில்	98	மாலே பரம்பாருள்	22
செம்பவள மேனியில்	53	முக்கணார் நெற்றியின்	97
செருவில் அகரன்	38	முகில் மதிவில்	16
சொலங் கரிய	91	முப்பத்து முக்கோடி	95
தட்டிக் கேட்க	02	முன்னவர் அறியோனா	65
தத்தன் தன்னை	95	முன்னைப் பதியின்	20
தத்துவப் பித்தென	58	முன்னேச் சரணார்	23
தாமரை மொட்டு நடு	61	முடிருளாம் அமாவாசை	56
தாயில்லைத்	49	வள்ளங் பக்கள்	37
திருமால் உளம் மகிழ்	09	வரம்பிளாப் பெருமைகொள்	39
நல்லரைக் காக்கவும்	66	வருகுவை என்று	60
நலந்தி கழ்திரு		வெள்ளிப் பனிமலை	43
நல்வசெய் தீமைகள்		வேத ஞானபரி	03
நனையா விழியும்	100		
நிற்பதுமந் நடப்பதுமந்	51		
நல்வநிற வைரவன்	73		
நெருப்பணைய திருமீனி	92		
பத்துத் தலையும்	81		
பழங்குளை புதுவிளை	21		
பற்றந்த பரமர்தம்	78		
பற்றுதற் கிண்ணிவிய	32		
பள்ளெழுய காலமாய்	11		
பாங்கரும் முன்னைப்	68		
பாசக் கடவிற்	40		
பாட்டி னால்வழி	59		
பாரினில் விண்ணிற்	15		
பாரினிற் சிறந்தநற்	06		
	31		

கங்கை

ஓ(r)செற் கொம்பியூட்டர் பிறின்ட்
(பிறவுண் வீதிக்கு அருகாமையில்) நாவலர் ரோட். யாழ்.